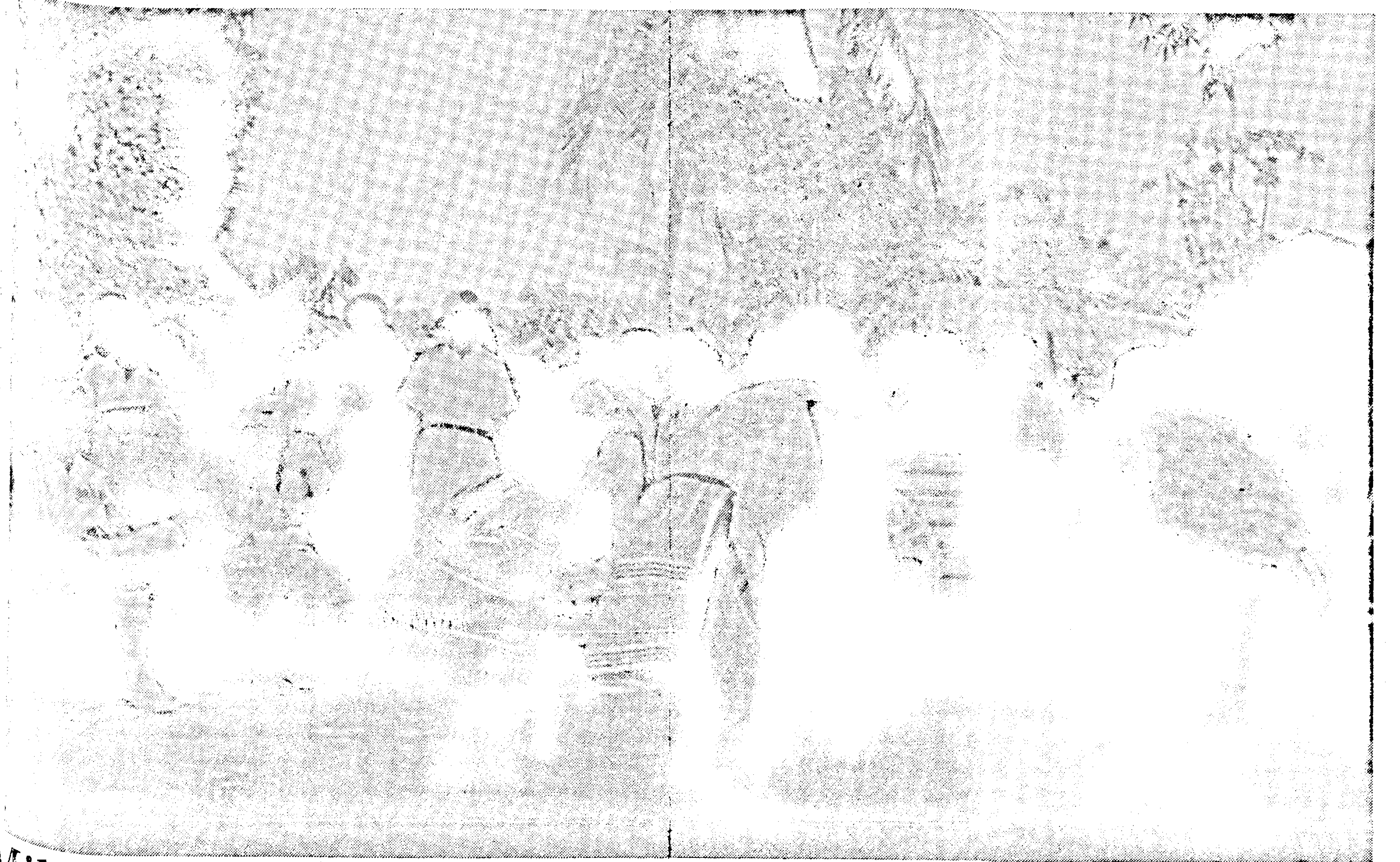
72ste JAARGANG No. 9456 Woensdag 2 November 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Koninklijk Paar bezocht hedenmorgen instellingen in Surinaamse hoofdstad

Militairen en politie ontvangen Prins BERNHARD in hun midden

„Aided self help"-project heeft belangstelling van Koningin

Paramaribo. — Vandaag blijven Koningin en Prins tot in de avond in Paramaribo om tal van belangrijke instellingen te bezoeken, waarbij de Koningin en de Prins ieder een eigen programma volgen. De Koningin bracht allereerst in gezelschap van de minister van economische zaken, de heer E. J. van der Veer, een bezoek aan de Surinaamse fabrieken van Bruynzeel. Zoals men weet, wordt in dit filiaal van de bekende Zaanse fabrieken vooral triplex vervaardigd, maar er is ook een vloerenfabriek en het bedrijf, dat put uit de rijke voorraden van het Surinaamse oerwoud, breidt zich langzaam maar zeker uit. De heer en mevrouw W Bruynzeel, die zich toevallig in Suriname bevinden, waren bij de ontvangst aanwezig.

Daarop bezocht de Koningin een project van „aided self help". Dit zijn woningen, die door de bewoners zelf worden en voorzover ze nog niet klaar zijn, worden gebouwd in onderlinge samenwerking, waarbij de overheid steun verleent door het verschaffen van credieten en bouwmaterialen tegen gereduceerde prijzen, terwijl er tevens door technische ambtenaren bij de bouw toezicht wordt uitgeoefend. Op deze wijze hoopt men het woningvraagstuk, dat ook in Suriname bestaat, te bestrijden en tevens de liefde voor het eigen huis aan te kweken. De heer P. Kolader, minister van sociale zaken, verschafte Hare Majesteit hier onder andere voorlichting. In een van de woningen dronk de Koningin met enkele dames uit haar gevolg een kop koffie, waarbij zij niet naliet haar belangstelling voor het interieur van het huis te tonen.

Tegen 10 uur begaf de Koningin zich naar de stichting Wetenschappelijk Onderzoek Suriname-Nederlandse Antillen, welke in het Surinaams Museum aan de Tapanahony-staat gevestigd is.

Prins bij militairen en politie

De Prins had intussen een bezoek gebracht aan het Prins Bernhardkampement te Paramaribo, waar hij ontvangen was door kolonel R. Boer, overste J. Raaymakers, garnizoenscommandant van Paramaribo, en majoor W. J. Huzinga, commandant van het kamp. Het Prins Bernhardkampement is het grootste kampement in Suriname. Het werd in de tweede wereldoorlog gebouwd op grond, die gekocht was van Hollandse boeren, en bestond aanvankelijk uit wat Amerikaanse barakken. Later werd het door de Nederlandse genie herbouwd en thans is het het centrum van het militaire apparaat in Suriname. Geruime tijd verbleef Zijne Koninklijke Hoogheid in het kampement, dat hij geheel inspecteerde, en daarna vertrok hij naar het Politie-sportcentrum aan de Commewijnestraat. Ook hier vertoefde hij geruime tijd, alvorens zijn weg te vervolgen naar het vliegveld Paramaribo, dat onder andere gebruikt wordt voor het beginnend binnenlands luchtverkeer en door de sportvliegers in Paramaribo.

Ook naar Surinaams Museum

Tegen kwart over tien begaf ook Z.K.H. zich naar het Surinaams Museum. Het Surinaams Museum is ondergebracht in een grote zaal van het conservatorium, dat te Zorg en Hoop door de WOSUNA is ingericht. Enkele jaren geleden moest men genoegen nemen met een zolder in de binnenstad. De vaste collecties van het museum, dat sinds zijn opening in dit conservatorium precies een jaar geleden, reeds enkele exposities heeft verzorgd, bestaan uit entografica vooral Indiaans materiaal, zoologica (vooral entomologische), geologische en botanische voorwerpen, historische documenten en voorwerpen uit een eigen bibliotheek, speciaal van Surinamica.

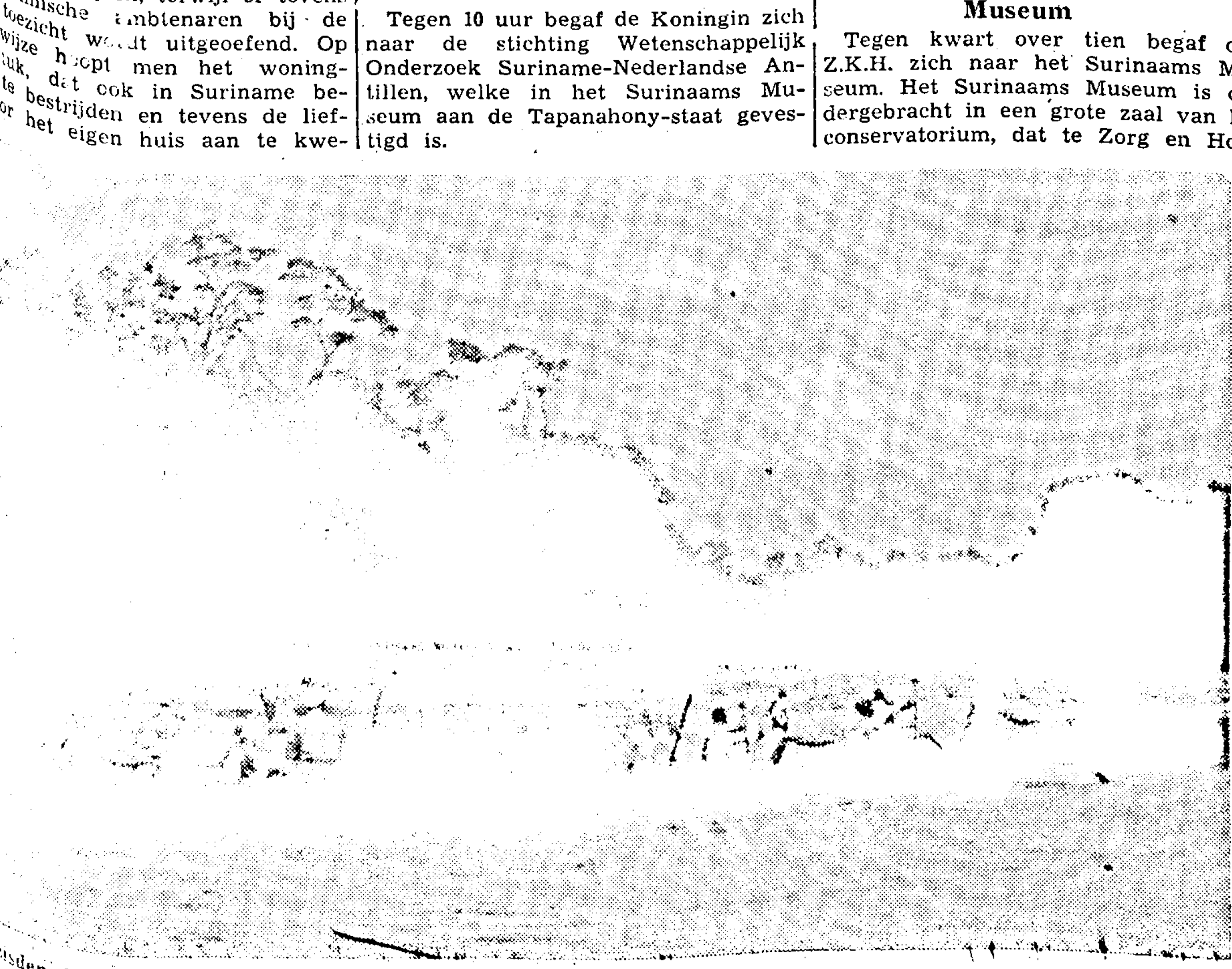
Het Surinaams Museum wordt in stand gehouden met een gouvernementssubsidie en door bijdragen van particulieren; de STICUSA verleent eveneens medewerking.

De Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Suriname-Nederlandse Antillen, kortweg WOSUNA genoemd, is een wetenschappelijk instituut, dat zich bezig houdt met wetenschappelijk onderzoek in Suriname en de Nederlandse Antillen om onder meer voor studenten de mogelijkheid te openen tropenervaring op te doen. De directeur van dit instituut is de bioloog dr D. C. Geijskes, die tevens belast is met de directie van het Surinaams Museum. De WOSUNA krijgt financiële steun van de Nederlandse organisatie voor zuiver wetenschappelijk onderzoek, terwijl het gouvernement van Suriname op verschillend gebied medewerking geeft.

Bezoek aan Officierssociëteit

Koningin en Prins begaven zich vervolgens naar de officiersclub, waar de voorzitter ir Th. Winter van de Surinaamse Bauxietmaatschappij — reserve-officier — het Koninklijk Paar begroette en een toespraak hield.

De verschillende bestuursleden werden daarna aan H.M. en Z.K.H. voorgesteld, waarna een aperitief werd gedronken en de Koningin en de Prins zich op zeer ongedwongen wijze met de aanwezige leden onderhielden.

Zo reisden koningin en Prins door Suriname's binnenland, gezeten in een corjaal met een palmbladen dak, en vol bewondering voor de imposante natuur langs de rivier-oevers.

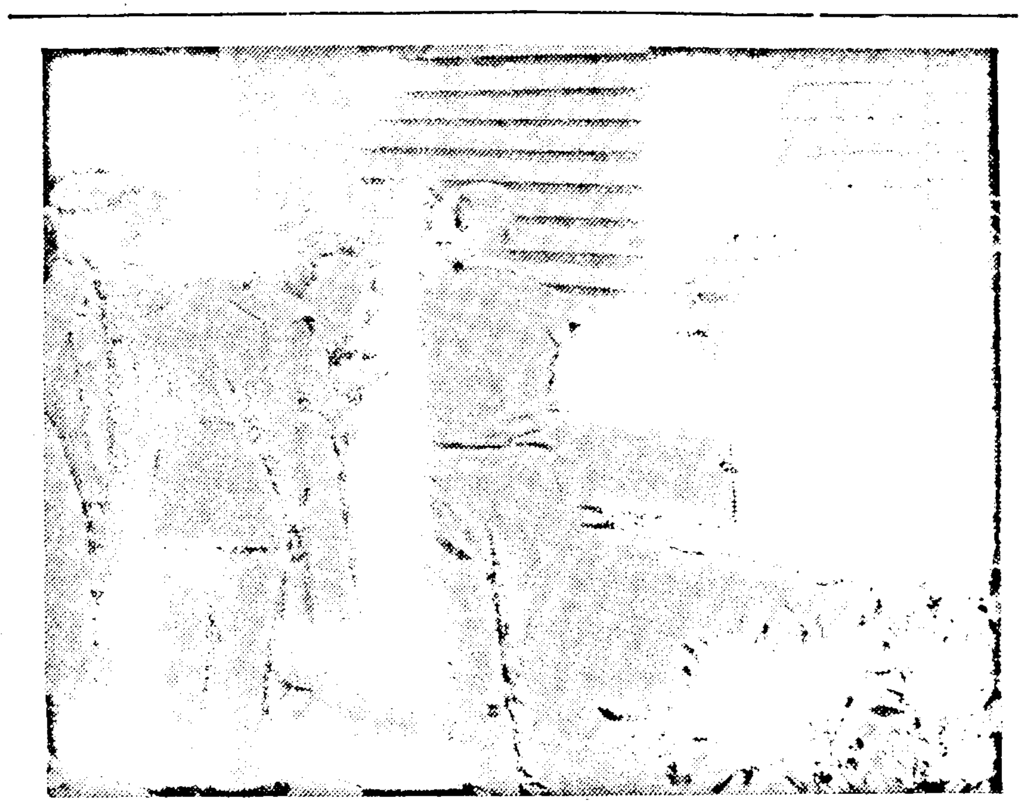
Braziliaans stafchef overleden

Rio de Janeiro. — De stafchef der Braziliaanse strijdkrachten, generaal Canrobert Pereira da Costa, is overleden. Hij stond reeds lang onder medische behandeling.

Kardinaal Copello naar Rome

Buenos Aires. — Zijne Eminentie Santiago kardinaal Copello, aartsbisschop van Buenos Aires en primaat van Argentinië, heeft zich op een Italiaanse boot ingescheept op weg naar Rome. Hij wordt vergezeld door mgr David Auletta.

Alle groepen der Surinaamse bevolking hebben zich in de voorbije dagen uitgesloofd het Koningin en Prins tijdens hun langdurig verblijf in het land zo aangenaam mogelijk te maken. Om strijd hebben zij zich uitgeput in huldebetoningen en uitingen van aanhankelijkheid. Op deze foto dansen de Bosnegers voor Koningin en Prins, die, vol aandacht voor deze vreugdeuiting van Suriname's meest primitieve bewoners, de dansen volgen.

De Koningin reikt een onderscheiding uit aan een kapitein der bosnegers.

Directeur Heinekens op Curacao

Willemstad. — Zondag j.l. arriveerde op Curaçao de heer Honig, Directeur van de Heinekens Bierbrouwerijen. De heer Honig reist vandaag door naar Venezuela waar hij de aldaar pas opgerichte fabrieken van Heinekens zal bezoeken.

Aardig Joch

Willemstad. — Bij de Kinder & Zedenpolitie deed de man F. aangifte van diefstal van een flashlight en twee plastic vislijnen uit zijn bootje dat in het Waaigat lag. Door de K.Z.P. werd de 12-jarige recidivist O.C. aangehouden. Hij bekende het flashlight te hebben gestolen en de vislijnen had hij bij wijze van vermaak in stukken gesneden en weggegooid.

Geit in de put

Willemstad. — De heer D. woonachtig op de Seroe Loraweg deelde de politie mede, dat in de put achter zijn huis een dode geit die in staat van ontbinding verkeerde, lag, waardoor het water ondragelijk stonk. Daar het niet de eerste keer is, dat zoiets gebeurt, wordt er kwaadwilligheid vermoedt. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Directeur Amstel Brouwerij op Curacao

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal mr Benders, directeur van de Amstel Bierbrouwerijen, dezer dagen op Curaçao arriveren op doorreis naar Nederland. Deze direceur heeft de opening van de Parbo Bierbrouwerij in Suriname door Prins Bernhard bijgewoond. Deze Parbo-fabriek is een dochterinstelling van de Amstel Brouwerijen. Mr Benders zal zijn intrek nemen in het Piscaderabaai Hotel.

Hotelarchitect met schip buitengaats

Willemstad. — De architect Salerno van de Intercontinentel Hotel Corporation, die op Curaçao tesamen met architect Ben Smit aan het hotelplan van "El Curaçao" werkt, is gistermorgen met de "Santa Paula", van de Grace Line, de haven uitgevaren om zich te overtuigen van de wijze waarop het hotel moet komen in het Waterfort alsmeede om te zien hoe de muur vanaf zee te zien is. De heer Salerno keerde met het loodsbootje van de Havendienst terug.

De architect vertrekt vandaag naar Amerika waar hij enkele weken zal blijven. Daarna komt hij weer terug naar Curaçao. Zoals bekend heeft de heer Salerno in het kantoor van de heer Ben Smit een lokaal waar hij aan de hotelplannen werkt, geassisteerd door genoemde heer Ben Smit.

Directie hotelmaatschappij naar Venezuela

Willemstad. Naar wij vernemen overweegt de directie van de Hotelmaatschappij "El Curaçao" N.V. om de volgende week Donderdag een bezoek te brengen aan Venezuela waar in Maracaibo, in het Hotel Del Lago, een bijeenkomst wordt gehouden met de Venezolaanse aandeelhouders. Het Hotel Del Lago zal worden bezichtigd, evenals het Hotel Tamanaco in Caracas.

Onwel op straat geworden

Willemstad. — Telefonisch werd gemeld, dat er op het trottoir naast fotograaf Singer een dronken man lag. Bij aankomst van een patrouille bleek dat de man ziek was en niet kon spreken. Hij werd naar het hospitaal vervoerd en onder behandeling van een dokter gesteld.

Links houden in Stockholm

Stockholm. — Met 207.282 tegen 72.442 stemmen hebben de bewoners van Stockholm zich uitgesproken voor het links blijven houden in het verkeer. 52% der Stockholmers hebben aan het referendum deelgenomen.

Indianen kijken naar televisie. „De Witte Adelaar", opperhoofd van de stam der Irokesen, heeft in zijn wigwam bij Caughnawaga een televisieontvanger laten installeren.

(Voor verder nieuws uit Suriname: zie pagina's 3 en 5).

★ ★ ★ Onoprecht geschrijf

Wij hebben al eens eerder geconstateerd, dat het Weekblad „Curaçao" er een bijzonder eigenaardige soort van journalistiek op na houdt. Het blad beperkt zich bijna uitsluitend tot het beredderen der plaatselijke dagbladen, die het met een ziekelijk bedisselzucht achtervolgt, terwijl het zich er in verlustigt het reeds lang verouderde nieuws, dat natuurlijk volgens het Weekblad door de dagbladen niet juist wordt weergegeven, over te vertellen.

Daarbij gebruikt het middelen, die het niet verantwoorden kan en waardoor het zich verlaagt tot een schrifttuur zonder enige standing. Wij behoeven slechts even te herinneren aan de twee grove onwaarheden, die het Weekblad te onzen opzichte in zijn nummer van 24 september lanceerde en die het weigerde terug te nemen, ook nadat wij de redactie openlijk uitgedaagd hadden haar beweringen met bewijzen te staven. Die bewijzen bestonden niet en konden dus ook niet geleverd worden. Het Weekblad heeft niet het fatsoen kunnen opbrengen ons voor zijn lezers te rehabiliteren. Het huldigt blijkbaar de stelregel: lieg er maar op los, er blijft altijd wel iets van hangen.

Een dergelijke mentaliteit komen wij ook in het jongste nummer van het zure Weekblad weer tegen.

Eerstens worden wij in één adem genoemd met een ander plaatselijk dagblad, waartegen de aanval zich hoofdzakelijk richt. Wij worden maar in het wilde weg van gebrek aan objectieve berichtgeving beschuldigd.

Doch bewijzen worden daar niet voor aangehaald. Het Weekblad heeft zich tot taak gesteld deze regering door dik en dun te verdedigen, zolang de heer Van Romondt daarvan deel uitmaakt en zolang de heer v.d. Hoeven daaraan in de volksvertegenwoordiging zijn steun verleent. De goede opmerker leest natuurlijk wel tussen de regels door, dat het Weekblad dit à contrecoeur doet en dat het bv. niets liever had gedaan dan zijn gal uitspuwen over minister Booi, die maar blijft talmen met de aanstelling van een Inspecteur voor het Onderwijs, of over minister v.d. Meer, die de moeilijkheden, verbonden aan het kolossale probleem der vakbonden, lachend wegwuift. Doch inmiddels gaat het toch maar verder de loftrompet te steken over een ministerie, dat — dit is nu toch onderhand wel duidelijk — geheel beheerst wordt door twee figuren, namelijk de heren Jonckheer en v.d. Meer. Het gaat in deze ijver zelfs zo ver, dat het durft beweren, dat wie antipathie tegen de huidige regering heeft, zich daarmede stelt tegen de meerderheid der bevolking! Een fraaie dooddoener, die het Weekblad waarschijnlijk onthouden heeft uit de glorietijd van Henny Eman, maar die het als mop in een welwillend gezelschap toch nog wel doet! Erger is echter, dat het Weekblad het durft bestaan het tegen de Curaçaose pers gerichte regeringscommuniqué als een der goede beleidsdaden der regering te bestempelen. En dat nog wel, terwijl geen enkel redactielid van het Weekblad over het al of niet juiste van dit regeringscommuniqué kan oordelen, omdat deze redactie tijdens de bewuste persconferentie, waarop mr v.d. Meer zijn sinistere opmerking over een eventueel stopzetten van Nieuwpoort deed, door afwezigheid schitterde!

Dit alles is onoprecht, het is niet op-de-man-af, het schept een sfeer van bedriegelijkheid, waarin het moeilijk is een debat aan te gaan. Wanneer het Weekblad „Curaçao" de schijn wil wekken, dat wij in het Nieuwpoortconflict eenzijdig zijn, dan is dit een bedriegelijke schijn. Wij zijn van mening, dat alle partijen in dit conflict ernstige fouten begaan hebben, ook de Mijnmaatschappij zelf dus. En dat hebben wij ook duidelijk in onze commentaren laten uitkomen.

Zo hebben wij de publicatie van de zijde der Mijnmaatschappij van de door de arbeidsbemiddelaar gestelde informatieve vragen „hoogst betreurenswaardig" genoemd en liepen wij hiermede vooruit op de in deze door de regering geuite critiek.

Wij hebben critiek geleverd op het feit, dat ongeveer 400 arbeiders ontslagen werden zonder voorafgaande duidelijke waarschuwing. Wij schreven letterlijk, dat deze maatregel „weinig sympathiek" aandeed, en dat men zelfs de vraag zou kunnen stellen of hier niet van een onrechtmatige daad sprake is. Wij noemden het optreden der Mijnmaatschappij „eenzijdig arbitrair".

Wij oefenden tenslotte critiek op de heer Termeulen, die wel een vreemde journalist te woord stond, doch onze redacteur de noodzakelijke inlichtingen weigerde.

Wanneer het dus van de zijde van het Weekblad „Curaçao" voorgesteld wordt, dat wij alleen de regering aanvallen, dan is dit bezijden de waarheid en geeft dit een scheve voorstelling van zaken.

Wij begrijpen niet, wat het Weekblad bezielt om zijn lezers op deze wijze bewust verkeerd voor te lichten. Het zal daarmede toch juist het tegendeel bereiken van wat het beoogt. Want zijn lezers zullen door middel van de dagbladen van de juiste toedracht der feiten op de hoogte gebracht worden en zich met behulp

(Vervolg op kolom 6)

(Vervolg van kolom 7)

daarvan een oordeel kunnen vormen. Tot nu toe hebben wij het Weekblad nog au sérieux genomen. Er is reeds een dagblad, dat daarvan afgestapt is, en wij kunnen het dit dagblad werkelijk niet kwalijk nemen. Wanneer men in een hoofdredactioneel artikel van het Weekblad theekransstijlbloempjes tegenkomt als: „Het moge AKELIG zijn voor de redactie van de dagbladen, maar het is nu eenmaal zo", dan krijgt men werkelijk wel eens de neiging deze journalistieke zandruiterij niet meer voor ernstig te nemen.

„INDUSTRIAL CARAVAN" op Piscaderabaai

PUERTO RICO zoekt afzetgebieden voor nationale producten

Aantrekkelijke offertes voor Curacaose handel

Willemstad. — Het was in augustus van dit jaar, dat bij de Pan American Airways de idee naar voren kwam om de export van de nationale producten van Puerto Rico naar het Caraibische gebied te doen bevorderen en een „Industrial Caravan" te organiseren. Het Gouvernement, dat liet weten geen steun te kunnen geven aan het prachtige plan, moest ervaren, dat zonder Gouvernementssteun ook wel iets bereikt kan worden. De Portorikeinse Kamer van Koophandel, de Manufacturers Association en de P.A.A. werkten het plan uit en de „Industrial Caravan" werd georganiseerd. Deze karavaan bestaat uit 16 belangrijke figuren uit handelskringen in Puerto Rico, die met een 60 houten koffers met monsters, plus nog enkele kisten met artikelen, de verschillende landen in het Caraibische gebied en in Zuid-Amerika zullen bezoeken. Curaçao heeft de primeur van deze karavaan.

De heren Oswaldo E. de Urrubia, de leider van de karavaan en Director de Investigacion Departado del Estado van de vrije staat Puerto Rico, en H. Alonso Vazquiez, assistent van de administrateur van de Economic Development Administration, hebben Dinsdagmiddag de pers ontvangen om de geïnteresseerden op de Antillen door middel van de plaatselijke pers op de hoogte te stellen van de mogelijkheden, die de Portorikeinse industrie biedt.

Bij de persconferentie waren de heren Alfred de Windt (S. E. L. Maduro & Sons) en L. B. Caracciolo (Stationmanager P.A.A. te Curaçao) aanwezig.

De heer De Urrubia vertelde de journalisten, dat deze „Industrial Caravan" een 40 tot 50 duizend dollar zal kosten. Men reist na Curaçao naar Caracas, Maracaibo, Panama City, Colón, San José (Costa Rica) en waarschijnlijk nog meer plaatsen.

Puerto Rico is het eerste land in het Caraibische gebied, dat een dergelijk experiment uitvoert. Indien deze karavaan een succes is, zullen het volgend jaar Bolivia, Ecuador, Guatemala, etc., bezocht worden. Uiteraard wordt de karavaan met een speciale P.A.A.-Clipper vervoerd. De heer De Urrubia merkte op, dat het interessant is te weten, dat na jaren confereren van Caraibische Commissie en andere commissies, Puerto Rico de eerste is, die het initiatief neemt.

Curaçao en Colón ziet de heer De Urrubia als de twee plaatsen, waar Puerto Rico het meeste succes zal hebben met de „Industrial Caravan". Beide zijn vrijhavens en bieden voor de doorvoerhandel vele mogelijkheden. Curaçao kan het voorportaal zijn voor de Zuidamerikaanse landen. Het succes is vooral daarom bijna verzekerd, omdat momenteel alle producten, die Curaçao moet invoeren, voor het grootste gedeelte uit Amerika komen.

Doch het typische is, dat de meeste van de uit de V.S. betrokken producten uit Puerto Rico komen. Doordat er vele tussenhandelaren zijn, worden de artikelen, voordat zij op Curaçao arriveren, natuurlijk duurder. Indien nu de plaatselijke handel haar artikelen rechtstreeks van de fabrieken in Puerto Rico betrekt, kunnen deze aanmerkelijk goedkoper op de markt worden gebracht.

De heer De Urrubia verzekerde de journalisten met de grootste stelligheid, dat in het Caraibisch gebied niemand kan concurreren met Puerto Rico.

De Portorikeinse uitvoer naar het Caraibisch gebied bedraagt momenteel $ 147.000 per jaar, doch men hoopt dit bedrag te kunnen opvoeren tot 2 à 3 miljoen dollar.

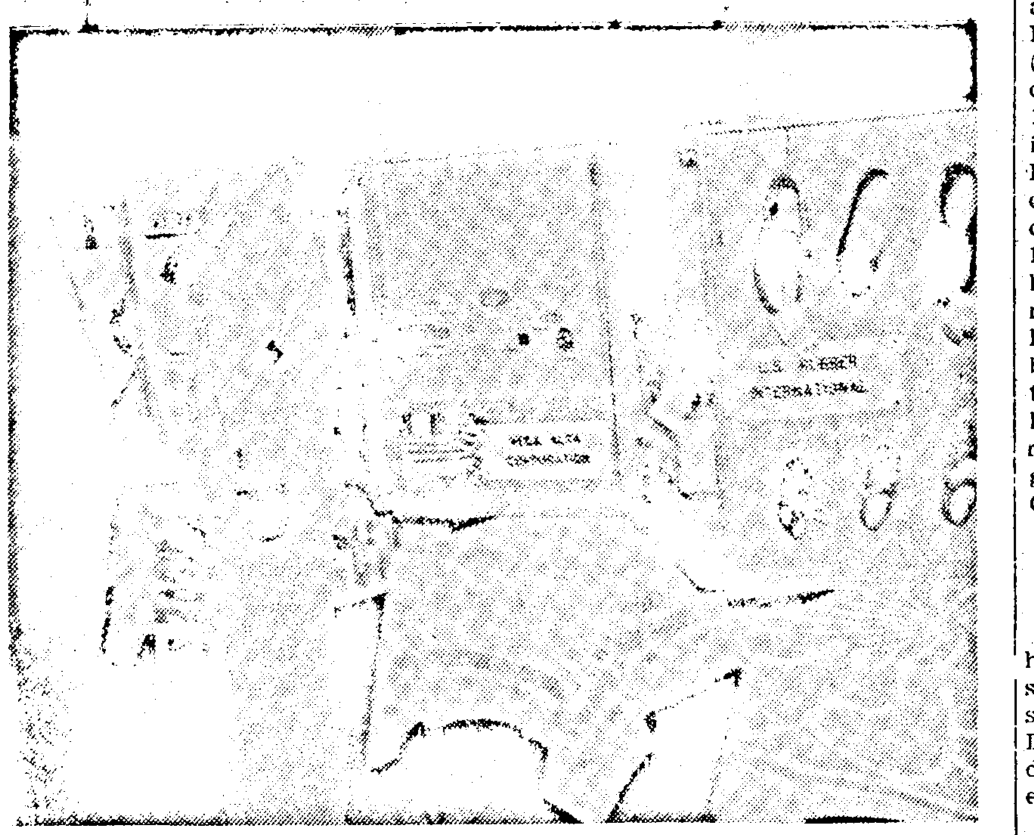
Het doel van de karavaan is uiteraard om contacten te leggen met de handelaren op Curaaço en de andere te bezoeken landen.

Het eerste contact vond gistermiddag plaats toen in het paviljoen van Piscaderabaai, waar de houten koffers open op tafels stonden en op deze manier uitstalpanelen vormden, een honderd genodigden een cocktailparty bijwoonden, welke door de Portorikeinen werd aangeboden. Het was tijdens deze party, dat de tentoonstelling van Portorikeinse producten tevens als geopend werd verklaard. Vele prominenten uit handelskringen waren gekomen om de artikelen uit Puerto Rico te bezichtigen.

De meest uiteenlopende artikelen, zoals ingeblikt eten, limonade en bierflessen, schoenen, dames- en herenkleding, porselein, electriciteitsartikelen, waaronder radio's en boormachines, enfin, honderd en een artikelen, die alle in Puerto Rico worden vervaardigd.

De economische opleving in het land is te danken aan de regering, die in 1942 begon met het bouwen van fabrieken en deze later in particuliere handen over te doen. Er werd verder een enorme vakschool geopend, die in de technische vakken de beste opleidingen gaf. Vele Amerikanen kwamen naar Puerto Rico om daar te gaan studeren.

Omdat Puerto Rico een enorm achterland heeft, nl. Amerika, waarvan het een staat is, ging de productie steeds meer vooruit. En wanneer de „Industrial Caravan" succes heeft — waar wij niet aan twijfelen — zal deze productie straks weer stijgen, als Zuid-Amerika gaat afnemen.

De Gedeputeerde Ciro Kroon toonde gisteravond op de cocktailparty van de Portorikeinse „Industrial Caravan" grote belangstelling voor de nationale producten van Puerto Rico. Hier zien wij hem bij de open uitstalpanelen (koffers). Geheel links de heer Ph. Evertsz, van de Toeristen Commissie.

Curaçaose deelname in Focus fotowedstrijd

Willemstad. — Het Bestuur van de C.C.C. wil het deelnemen van de leden aan buitenlandse fotowedstrijden bevorderen. Met een aantal belangstellenden zijn er enige weken geleden slides uitgezocht en vijf leden nemen nu deel aan de door „Focus" uitgeschreven kleurendiawedstrijd.

H. Hermans houdt lezingen

Willemstad. — De heer H. Hermans zal in de loop van de volgende week naar de Verenigde Staten van Noord Amerika vertrekken om er enkele lezingen te houden over het publiciteitswezen. Hij zal — op uitnodiging van enkele universiteiten — onder andere lezingen houden in de Notre Dame te Indiana, Michigan, Chicago, Grand Rapids, de Duke University in North Carolina, Florida University te Gransville en de Miami University te Miami.

Requiem-Mis voor Z.E.P. M. v.d. Elsen

W'stad. — Morgenochtend, d.i. Donderdag 3 November des morgens om 8 uur, zal in de Pro-kathedraal van Sint Anna een plechtige Requiem-Mis worden opgedragen voor de zielerust van de op 23 October j.l. overleden Zeer Eerw. P. Martinus van den Elsen, die o.a. gedurende vele jaren Pastoor van de Pro kathedrale kerk was.

Voor de H. Mis zullen door de geestelijkheid van het eiland de Landen van het Doden-officie worden gebeden. De H. Mis wordt opgedragen door de Hoog Eerw. P. L. v. Rooy, Vicaris Provincialis, geassisteerd door de Zeer Eerw. Paters Pastoor A. Speklé en Pastoor Cl. v.d. Looy.

Het mannenkoor van de Pro-kathedraal zal de Mis-gezangen uitvoeren.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Willemstad. — De navolgende voorwerpen zijn gevonden:

2 petten (HATO); damesbril glazen afgezet met goudkleurige rand (STADION) 18-10-55; goudkleurige oorbel (STADION) 18-10-55; zilveren poederdoos in etui; bruine portemonnaie inh. 1 loonstaatje t n. van J. MARTIJN; etui inh. 1 rijbewijs t/n van P. L. MARTINES; ring waaraan 2 sleutels en blikopener; blauwe brillenkoker waarin 1 dames zonnebril- 1 kettinkje waaraan 1 mesje-sleutel- en nagelknipper- 1 kwartje; dames leesbril met hoornen montuur; zilverkl. Herenarmband (Valentino) met inscriptie „JOSE"; bankbiljet en 1 Muntbiljet; ijzeren kastsleutel; chequeboek; kinder leesbril; dames leesbril waarin één glas in etui; zilveren rozenkrans; etenspannetjes met drager; ½ Lot Ven. Loterij trekking 23 October 1955.

Aquila verslaat Volleymasters

Willemstad. — Gisteravond werd op het Dragons-veld een zeer mooie en spannende volleybal-wedstrijd gespeeld tussen Volleymasters en Aguila. De eerste set was de meest spannende; de punten gingen gelijk op. Deze set eindigde in 19—17 voor Aguila.

In de tweede set was Aguila overwegend beter en won, vooral door het goede serveren van Nebbeling, met 15—4.

De derde set werd ook gewonnen door Aguila, niettegenstaande het nu beter spelend Volleymasters, met 15—8. Hierdoor won Aguila met 3—0 deze spannende wedstrijd. De publieke belangstelling was zeer matig.

Verloofd:

Karel J. de Vos van Eps

en

Phyllis M. Breusers

Curacao 1 November 1955

De oliejubilarissen

Emmastad. — De navolgende olie-employé's vieren hun dienstjubilea.

R. E. Haseth, J. G. Gosepa, J. A. Martina, P. H. A. J. Tussenbroek, E. B. Thielman, H. E. Guato en H. C. Veeris (allen 30 jaar).

J. Th. Josephina, R. S. T. G. Magliore, R. R. Li Fo Sjoe, G. F. Rieder, H. R. E. Gerold, W. A. E. Vrede, M. L. Padmos en F. H. Lie Atjam (allen 25 jaar).

„Slager van Nieuwpoort" naar Rustoord

Willemstad. — De uitspraak in de zaak tegen de „slager van Nieuwpoort" is uitgesteld, aangezien deze man acht weken in Rustoord moet worden opgenomen om de psychiater, dr Waszink, in de gelegenheid te stellen een psychiatrisch rapport over de beklaagde samen te stellen.

Intussen is ook de Reclassering aan het werk om een reclasseringsrapport te maken.

Voor het Gerecht in Eerste Aanleg werd hedenochtend verder een joyrider veroordeeld tot een maand gevangenisstraf.

Campo Alegre perikelen

Willemstad. — In het kantoortje op Campo Alegre trof de politie gisteren een Noor aan, die in kennelijke staat van dronkenschap verkeerde en een enigszins scheefhangende bloedneus had. De bewakers vertelden, dat hij met een onbekend manspersoon had gevochten. De Noor is voor eigen en andersmans veiligheid ingesloten aan de wacht.

Eveneens werden uit het Campo Alegre twee bemanningsleden van de tanker Cosmos verwijderd, die met elkaar aan het knokken waren geweest.

Verstekelingen retour

Willemstad. — Met het Portugese vrachtschip Santa Maria werd gisteren een verstekeling van Spaanse nationaliteit aangevoerd. Hij is aan boord ingesloten en gaat retour.

Een bemanningslid van het Noorse tanker „Buesten", de Libanees S., trachtte clandestien op Curaçao achter te blijven. Het is hem echter niet gelukt. Hij werd door de politie aangehouden en weer aan boord gebracht.

Een zomer slechts heeft zij gedanst

Willemstad. — Maandagavond draaide voor proef de Zweedse film „Een zomer slechts heeft zij gedanst", van Arne Mattson, die vrijwel alle typische goede en minder goede eigenschappen vertoont, die men verwacht. Het is een zwaarmoedig verhaal, vol droefheid en verlopend tegen een achtergrond van godsdienstige onverdraagzaamheid. De intrigue is lichtelijk geforceerd. De karakters zijn eenzijdig en de botsingen argeloos. De traagheid van het rhythme is echter gemotiveerd, omdat het steunt op de moeizame gang van de handeling. Bij al die tekortkomingen is de film nochtans op een of andere manier indrukwekkend.

In enkele woorden samengevat, komt het verhaal hierop neer: Een student komt uit de stad naar het platteland op de boerderij van zijn oom een stuk van de zomer doorbrengen. Hij blijft tenslotte de hele zomer, omdat hij verliefd geworden is op Kerstin, een jong ding uit de buurt. Er ontstaat geroddel. De dominee is onverzoenlijk, maar dat is hij ook ten aanzien van de dorpelingen, die hij enigszins terroriseert. De vader van de student komt de jongen terughalen, maar die houdt het niet vol in de stad en gaat terug naar Kerstin, die hem als bijna opgegeven had. Het loopt uit op een drama. Kerstin verongelukt bij een motorrit en aan haar graf spreekt de dominé harde, de boer echter verzoenende woorden. De jongen verschijnt een ogenblik wanhopig aan het graf en neemt dan de vlucht.

Met dat einde begint de film en daarmede plaatst men dan reeds het accent, waar het geplaatst moet worden. De stugheid van de ene partij maakt de droefheid van de jongen als het ware tot een misdaad.

In hoeverre het verhaal typisch genoemd kan worden voor de toestanden in Zweden, valt van hieruit moeilijk na te gaan, maar zeker is het niet de eerste maal, dat we de tegenstelling tussen geestelijkheid en bevolking in een film vorm zien krijgen. Men is geneigd, de conclusie te trekken, dat een mildere verstandhouding en meer begrip tot minder onheilen zouden leiden. Dat het onheil hier ten dele veroorzaakt wordt door een onnozele hals, die meent de wraak Gods te moeten voltrekken, omdat hij de woorden van de dominee niet verstaan heeft, wijst er mede op, hoe voorzichtigheid een deugd kan zijn. Men ontwaart in de film „Een zomer slechts heeft zij gedanst" alles bij elkaar voldoende stof, stijl en welsprekendheid om het geheel in weerwil van enkele te sterke accenten te kunnen aanvaarden.

Deze film draait hedenavond voor de Filmliga in Asiento theater.

Bikker wil art. 138 bis W.v.S. elimineren

Ingediend wetsontwerp beoogt meer vrijheid voor stakers

Willemstad. — Het Statenlid O. A. Bikker heeft bij de Staten ingediend een Ontwerp Landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao. De bedoelde wijziging wil artikel 138 bis van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao elimineren.

Het bedoelde wetsartikel luidt als volgt: „Hij, die ter verstoring van de openbare orde door geweld, door andere feitelijkheden of door bedreiging met geweld, dan wel ter ontwrichting van de maatschappelijke huishouding te weeg brengt of bevordert, dat meer personen nalaten of ondanks wettig gegeven last weigeren werkzaamheden te verrichten, waartoe zij zich verbonden hebben, of uit kracht van hun dienstbetrekking verbonden zijn, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboeten van ten hoogste één duizend gulden.

Uit de Memorie van Toelichting ontlenen wij het navolgende:

Het hierbij aangeboden Ontwerp heeft ten doel artikel 138 bis. van het Wetboek van Strafrecht van Curaçao te doen vervallen.

Het moet aan eenieder duidelijk zijn dat dit artikel in strijd is met de bepalingen van het Verdrag betreffende de vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen en de bescherming van het vakverenigingsrecht. (Verdrag no. 87 aangenomen door de Internationale Arbeids-Conferentie in haar 31ste zitting te San Francisco op 17 Juni tot 10 Juli 1948).

Artikel 8 tweede lid van voormeld Verdrag bepaalt immers: „de nationale wetgeving mag geen afbreuk doen, noch op zodanige wijze toegepast worden dat afbreuk gedaan wordt aan de waarborgen in dit verdrag voorzien". Dat artikel 138 bis. van het Wetboek van Strafrecht van Curaçao wel afbreuk doet aan de waarborgen in dat verdrag voorzien is duidelijk. Ook is, gelet op de gebeurtenissen van de laatste dagen met betrekking tot het arbeidsconflict tussen een locale vakbond en een hier gevestigde maatschappij, gebleken, dat artikel 138 bis. op zodanige wijze is toegepast, dat afbreuk is gedaan aan de waarborgen in Verdrag 87 voorzien.

Op de Conferentie was men er zich van bewust, dat zonder deze bepaling de nationale wetgever de macht behield om bijvoorbeeld zogenaamd in het belang van de openbare orde tegen vakverenigingen discriminerende regelen te stellen. Vandaar dat dit tweede lid werd bijgevoegd. Op 22 Februari 1949 verklaarden de Staten per brief aan de Gouverneur „de aanvaarding van dit Verdrag, waarbij het vrije recht van organisatie internationaal wordt geregeld", geen bezwaar te hebben.

Door Nederland werd het Verdrag bekrachtigd bij wet van 8 December 1949, (Staatsblad no. J. 538), en werd het op grond van artikel 35 lid 2 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie (Staatsblad no. i.283) overeenkomstig artikel 13 lid 1 en 3, van het Verdrag zelf, toepasselijk verklaard voor de Nederlandse Antillen.

Met ingang van 25 Juni 1951 is dit verdrag dan ook voor de Nederlandse Antillen van kracht geworden. (Zie tractatenblad no. 146 jaargang 1951).

Waar staatsrechtelijk de bepalingen van een Verdrag prevaleren boven een product der nationale wetgeving kan naar de mening van ondergetekende artikel 138 bis, van het Wetboek van Strafrecht van Curaçao niet gehandhaafd blijven en dient het onverwijld te worden ingetrokken.

Er zij hier nog opgemerkt, dat een artikel van gelijkluidende strekking niet voorkomt in het Nederlands Wetboek van Strafrecht zodat het wel zou kunnen worden aangemerkt als een overblijfsel van het kolonialisme dat zeer zeker niet meer past in de huidige staatsrechtelijke structuur van de Nederlandse Antillen.

In een democratisch land, dat zichzelf respecteert, heeft een dergelijk artikel dan ook geen recht van bestaan.

Wenen. — De Oostenrijkse Nationale Raad heeft de wet op blijvende neutraliteit van het land aanvaard. Alleen de afgevaardigden van de Unie van onafhankelijken stemden tegen.

GEWICHTHEFFEN vraagt meer opoffering dan welke sport ook

„Iron game" op Curacao niet zo jong als men wel denkt

II

(door G. A. de Jongh)

Het gewichtheffen vraagt van de beoefenaar meer opoffering dan welke andere sport dan ook. Men moet constant in training zijn, en alles te veel is schadelijk voor de conditie van een gewichtheffer. Behalve kracht, die natuurlijk een zeer grote rol speelt, moet de gewichtheffer beschikken over snelheid, een kalm zenuwstelsel, bijzonder concentratievermogen en een grote dosis zelfvertrouwen. Om tot goede resultaten te komen moet men weinig sterke drank gebruiken, voldoende rust nemen en over het algemeen iedere overdrijving vermijden. Gespannen zenuwen en nervositeit kunnen bij een wedstrijd ook nadelige gevolgen hebben voor een gewichtheffer, die onder deze omstandigheden onmogelijk tot zijn topprestaties kan komen.

Ook constante training is van zeer grote betekenis, aangezien een athleet, die de training voor een bepaalde tijd staakt, bij hervatting hiervan, veel tijd nodig heeft om tot zijn normale prestaties te komen.

De regels van het Olympisch gewichtheffen.

Bij een wedstrijd in het gewichtheffen onderscheidt men drie heffingen nl. drukken, trekken en stoten, in het Engels genoemd press, snatch en clean & jerk. De Spaanse benamingen zijn respectievelijk fuerza, arranque en envión.

Iedere deelnemer moet uitkomen in deze drie heffingen en krijgt voor elk hiervan drie kansen. Het grootste goed opgeheven gewicht geldt dan voor zijn prestaties.

De drie beste prestaties van de drie heffingen worden dan bij elkaar opgeteld en hierdoor verkrijgt men het totaal.

Even een voorbeeld ter verduidelijking:

Onze halfzwaargewichtkampioen Miles Prins behaalde op de Curaçaose kampioenschappen 1954 in het Rifstadion de volgende resultaten:
Drukken: (press) 226, 242 1/2, 253 1/2
Trekken (snatch) 220 1/2, 237, 242 1/2 F
Stoten (cl. & jerk) 286 1/2, 303 F, 308 1/2

Bovenstaande getallen drukken uit de Amerikaanse ponden (lbs). Een F achter de getallen betekent dat deze poging niet goed werd uitgevoerd. F. betekent FAIL. Het totaal behaald door Prins was dus....
253 1/2 + 237 + 308 1/2 = 799 lbs.

Onderverdeling van de klassen:

In de wedstrijdsport van het gewichtheffen kent men zeven klassen nl. Bantamgewicht, Vedergewicht, Lichtgewicht, middengewicht, Zwaar-middengewicht, Halfzwaargewicht en Zwaargewicht. In het Engels: Bantamweight, Featherweight, Lightweight, Middleweight, Lightheavyweight, Middleheavyweight en Heavyweight. De lichaamsgewichten van deze genoemde klassen zijn:
Bantamgewicht 56 Kg (123 1/2 lbs) en hieronder. Vedergewicht 60 kg (132 1/4 lbs) en hieronder. Lichtgewicht 67 1/2 kg (148 3/4 lbs) en hieronder. Middengewicht 75 kg (165 lbs) en hieronder Zwaarmiddengewicht 82 1/2 kg (181 1/4 lbs) en hieronder. Halfzwaargewicht 90 kg (198 lbs) en hieronder. Zwaargewicht boven de 90 kg (198 lbs). (1 Kg = 2.20462 lbs).

Een gewichtheffersploeg bestaat dus uit zeven personen, een van elke klasse. Indien er echter in een klasse geen gewichtheffer deelneemt is het toegestaan in een andere klasse twee personen te plaatsen. Indien een ploeg (Land) in twee klassen niet uitkomt, dan mogen in twee andere klassen twee deelnemers deel nemen. Het grootste aantal deelnemers van een ploeg in een klasse is echter twee en niet meer, terwijl het totaal der deelnemers niet meer mag zijn dan zeven.

Een ploeg mag dus gerust bestaan uit; twee bantams, twee vedergewichten, twee middengewichten en een zwaargewicht, of ieder andere combinatie mits niet meer dan twee gewichtheffers in een klasse en mits het aantal van zeven personen niet wordt overschreden.

Op de Pan-Amerikaanse spelen te Mexico had men gehandeld tegen de internationaal geldende voorschriften en men wilde niet meer dan één persoon toelaten in iedere klasse. Op de vergadering van de Pan-Amerikaanse Gewichtheffers Bond te Mexico heb ik dit punt toen ter sprake gebracht, en gesteund door Bob Hoffman (USA) Trinidad, Venezuela, Panama en Puerto Rico, werd dit punt op het reglement van de Pan-Amerikaanse Spelen na enige discussie gewijzigd volgens de internationale regels voor de volgende Spelen in 1959 te Cleveland.

Gewichtheffen op Curacao

Op Curaçao is deze sport niet zo jong als men wel denkt. De georganiseerde sport van gewichtheffen is zeker wel jong, aangezien deze pas enige jaren aan de gang is. De lichamelijke ontwikkling met behulp van gewichten echter is iets zeer bekends en sinds onze schooljaren maakten wij de halter met behulp van twee grote beschuitblikken gevuld met cement, terwijl een buis van de waterleiding diende als ijzeren staaf. Vele jongens hebben dit in hun schooljaren zeker gedaan, en later, reeds van de schoolbanken, hebben enkele zich een trainingsset aangeschaft om door te gaan met "the iron game". Dit gebeurde misschien niet speciaal als doel om zoveel mogelijk op te heffen, doch als lichamelijke ontwikkeling. Ook zijn er velen die een of andere set in hun kamer, misschien wel onder hun bed hebben, doch door luiheid, nooit tot ernstige training zijn gekomen.

Onder de Curaçaose kampioenen zijn er verschillende, die slechts enkele jaren met deze sport bezig zijn en toch al tot goede prestaties zijn gekomen. Onze middengewichtkampioen Marcel Betrian kan momenteel genoemd worden pionier onder de gewichtheffers, aangezien hij vanaf zijn prille jeugd met het ijzer "speelt".

Georganiseerd gewichtheffen op Curacao

De Curaçaose gewichtheffers Bond werd opgericht op 15 Mei 1953. Men had toen natuurlijk nog geen statuten huishoudelijk reglement of wat dan ook, doch er werd hard gewerkt. Reeds twee maanden later en wel op 16 Juli 1953, werden de statuten goed gekeurd bij Landsbesluit No. 1. Ook aansluiting bij de NABLO, zijnde het Nederlands Olympisch Comité, werd direct bewerkstelligd, terwijl internationale aansluiting bij de FIHC plaats vond op 28 Augustus 1953 te Stockholm. Zoals het voetbal zijn FIFA heeft, heeft ook het gewichtheffen haar FIHC (Federation Internationale Halterophile et Culturiste).

(Wordt vervolgd)

Reykjavik. — Op Ijsland zijn 150 gevallen van kinderverlamming, waarvan 100 in de hoofdstad Reykjavik. Men gelooft, dat de epidemie haar hoogtepunt nog niet bereikt heeft.

De universiteit van Cambridge verleende Dr. Albert Schweitzer het ere doctor in de rechtswetenschappen.

TOM POES en de Doffe Doffer

2369. — Heer Olie keek naar de krachtfiguur, die versuft voor hem op de grond lag en wendde zich toen tot Tom Poes. „Waarom heb je hem neergeslagen, jonge vriend?" vroeg hij. "Je moet niet zo ruw zijn tegen zo'n zwakkeling — dat is laf!"

„Hij wilde u aanvallen!" legde Tom Poes uit. "Nou, toen liet ik hem vallen!"

„Aha!" hernam heer Ollie. „Hij wilde het met z'n spieren proberen! Héél dom! Met kracht krijgt men geen eer!"

Op dat moment naderde commissaris Bulle Bas. De wakkere politiechef was met z'n ronde bezig en had het gebeurde vanuit de verte gadegeslagen.

„Wat is hier aan de hand?" vroeg hij. „Ik zag, dat de heer Doffer u wilde aanvallen. Wilt U een aanklacht tegen hem indienen, heer Bommel?"

„Juist!" sprak heer Ollie. „U komt als geroepen, commissaris! Deze lafaard wilde zich met geweld meester maken van enige schuldbekentenissen die ik van hem heb."

„Roof dus," stelde de beambte vast. „Dat komt mooi uit! Ze wilden hem benoemen tot gevolmachtigde voor het verkeerswezen — stel je voor! Alsof een commissaris van politie het verkeerswezen niet zou kunnen behandelen! Heb je ooit zo'n onzin gehoord? Hm! Hij wilde dus die schuldbekentenissen terug stelen? Dat ziet er niet best voor hem uit. Goed zo! Een mooie zaak!"

Zo sprekende trok de hooggeplaatste politie ambtenaar een notitieboekje en likte aan een potlood.

Doch nu snelde freule Héloïse van achter haar boom vandaan en greep heer Ollie bij een arm. „Niet doen!" riep ze, „ach, doe het niet! Spaar hem!"

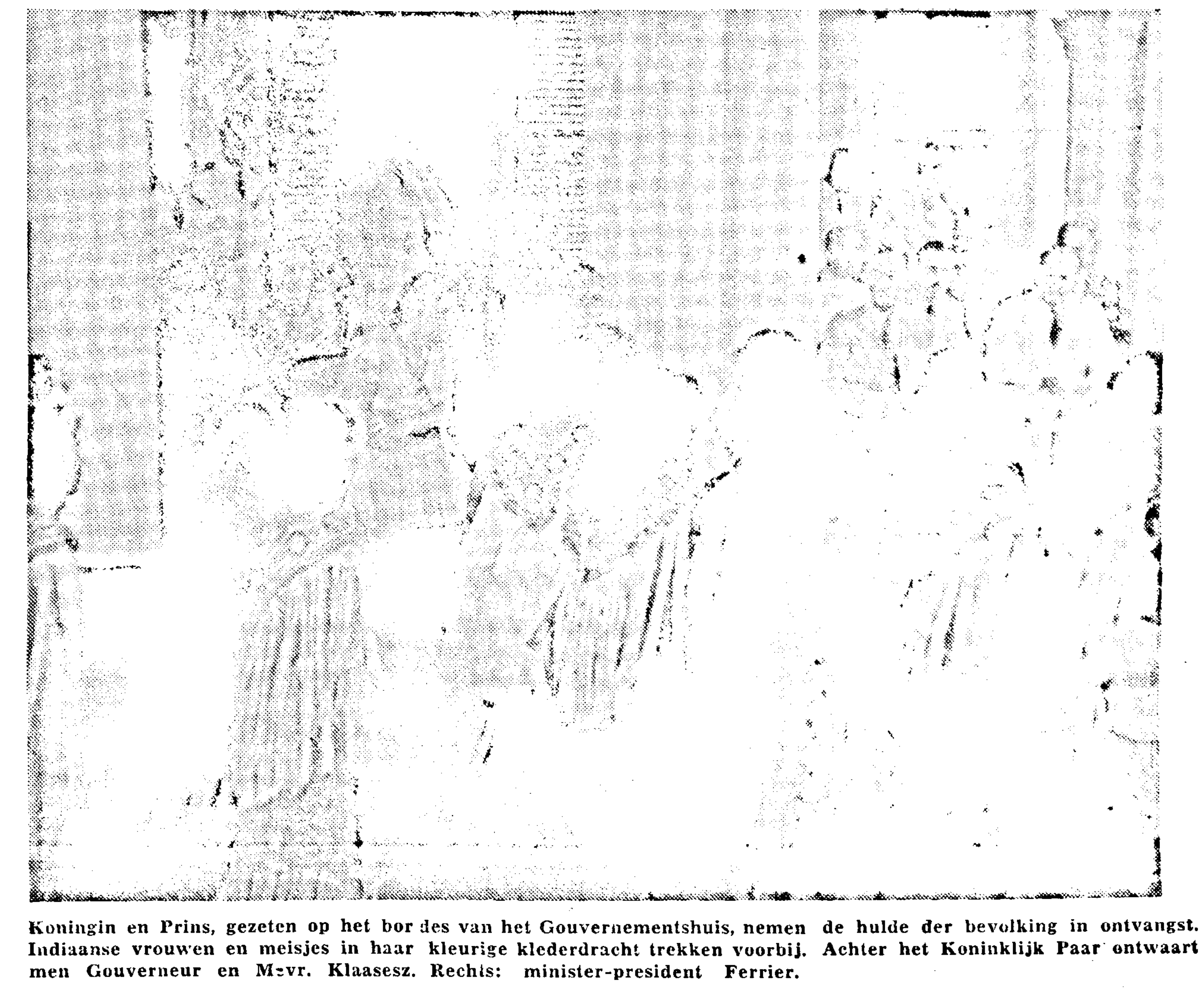
Iedereen wendde zich verbaasd naar haar om. En daar maakte Dolf Doffer gebruik van om onbemerkt overeind te komen......

Particulier sloot concessie met Jordanie

Amman. — Edwin Pauley, een onafhankelijk Amerikaanse olieproducent, heeft met Jordanië een concessieovereenkomst voor 55 jaar getekend, welke hij een der beste overeenkomsten in de olie-prospectiegebieden ter wereld noemt. De overeenkomst staat Pauley toe in geheel Jordanië gedurende acht maanden te exploreren, waarna een selectie voor 1/3 van het grondgebied is toegestaan voor boringen. De overeenkomst voorziet in een winstdeelplan op 50-50 basis. Jordanië behoudt zich het recht voor de overeenkomst te annuleren, indien na acht maanden geen olie wordt gevonden. Alle bronnen zijn na 55 jaar eigendom van de Jordaanse regering.

Jörg Emil Jannings, zoon van de beroemde acteur, is op staande voet ontslagen. In Oost-Duitsland werkte hij aan een documentaire film. Reden van het ontslag: hij had een Westduitse krant op zak.

Koningin zit Surinaamse ministerraad voor

Koningin en Prins, gezeten op het bordes van het Gouvernementshuis, nemen de hulde der bevolking in ontvangst. Indiaanse vrouwen en meisjes in haar kleurige klederdracht trekken voorbij. Achter het Koninklijk Paar ontwaart men Gouverneur en Mevr. Klaasesz. Rechts: minister-president Ferrier.

Min.-Pres. FERRIER biedt nationaal geschenk aan

Paramaribo. — Hare Majesteit Koningin Juliana heeft gisteravond de Surinaamse raad van ministers voorgezeten. Gouverneur Klaasesz woonde de vergadering bij als adviseur. De Koningin tekende op voordracht van de Minister van Justitie een besluit, waarbij gratie wordt verleend aan alle tot tijdelijke straffen veroordeelden, wier straffen nog niet of nog slechts gedeeltelijk zijn ten uitvoer gelegd. De gratie omvat kwijtschelding van alle straffen van een maand of minder en vermindering van de overige met éénvierde.

Verder werden door verschillende ministers over een aantal vraagstukken van het algemeen regeringsbeleid uiteenzettingen gegeven en werd daarover van gedachten gewisseld. Daarbij kwam onder meer tot uiting de bij de Surinaamse regering levende wens bij de uitvoering der diverse ontwikkelingsplannen in ruime mate te beschikken over bijstand van Nederlandse deskundigen en om de mogelijkheid te openen voor Surinaamse jongelui bij de verschillende departementen en instellingen in Nederland ervaring op te doen.

Aan het slot van de vergadering bood de Minister-President een nationaal geschenk aan het Koninklijk Paar aan. Dit geschenk bestond uit een cassette van Surinaams Satijnhout, inhoudende een vijftigtal typisch Surinaamse foto's. De cassette draagt het Surinaamse wapen en een herinneringsplaatje in goud.

Daarna ontvingen Koningin en Prins in de audiëntiezaal van het gouvernementshuis de Granmans der Boslandcreolen. Deze Granmans zijn, zo mag men het wel noemen, de heersers in het ongerepte oerwoud van Suriname. De betekenis van het woord Granman is „grootopperhoofd" en zij zijn dan ook de directe chefs van de kapiteins en de directe ondergeschikten van de districtscommissaris. In totaal telt Suriname rond 22.000 Bosnegers, die onder het directe bestuur van deze autoriteiten staan. De Granmans waren oorspronkelijk opperste stamhoofden en tegelijkertijd hogepriesters. Later prevaleerde de laatste functie, maar mede door de kerstening van 'n deel der Bosnegers is deze religieuze functie weer op de achtergrond geraakt en het is vooral hun bestuursfunctie, die hun grote waardigheid verschaft.

Het viertal, dat Koningin en Prins hulde kwam betuigen, was Aboikoni van de stam der Saramaccaners, die in boven-Suriname wonen en in Asidonhopo hun centrum hebben; Alfred Abone van de stam der Matuhari's uit boven-Saramacca met Posoegroenoe als centrum; Akontoe Velanti van de stam der Aucaners, die aan de Tapanahony wonen en te Drietabbetje hun centrum hebben; en Cornelis Forster, die evenals Abone christen is, van de stam der Paramaccaners, die aan de Marowijne wonen en te Langatabbetje hun centrum kozen. Als tolk bij deze merkwaardige audiëntie trad op de heer Schmidt, bestuursopzichter van het Binnenlands Bestuur.

Een zoon van Aboikoni is te Paramaribo in het internaat der Tilburgse Fraters. Aboikoni zelf is geen christen.

Aan het eind van de receptie verleende Hare Majesteit het viertal de medaille in goud, verbonden aan de Huisorde van Oranje Nassau. Onderwerpen, die ter sprake kwamen, waren de medische verzorging en het onderwijs. Hare Majesteit en de Prins waren geruime tijd met de Grammans in de tuin van het paleis samen.

Na afloop van deze audiëntie trok H.M. de Koningin zich terug, maar de Prins begaf zich naar buiten en in gezelschap van dr. J. C. de Miranda, president van het Hof van Justitie, maar hedenavond in zijn functie als voorzitter van de buitensociëteit „Het Park", begaf Z.K.H. zich daarheen om in dit geheel nieuw sociëteitsgebouw een ongedwongen plezierig uurtje door te brengen. Deze sociëteit, die ongetwijfeld de chicste is van Paramaribo, werd in 1877 opgericht met medewerking van de toenmalige gouverneur, jonkheer C. van Sypensteyn.

Zijn er brieven van U bij?

BRIEVEN
A Elsita Angela, Jean Allen, Ivan V. Allen, Faustina Anthony, Elsita Angela, Virginia Adoptie.
B Fam. Blokpoel, B.A.H. Browne, Hellene Brooks, E. Th. Bulo, H Beeker, F. Barrow, Hr. Brand, P.J. Sr. Boot, Carlton Brown, Henri Brooks(2).
C Fidelia Cicilia, Walter Carr, Doloria Cristian, Eduardo J. Casansia, Leon Christopher, Carme Christina, M. Curiel, Clara Constand, Isberio Clarinda.
D Julius Duncan, Dilana Down, Carmen Dannis, Maria Damasco, Loentine Daniel.
E Agatha Evelyn, Herbert Evelyn, Bestuur Cult. en Soc. Ver. "Entre Nous".
F A. Föster, Eustacio Felida, P. Paulus Frans, M. J. de Fares.
G Andres Valentino Gerarda, James E. Greer, M. Gois, Lucille Gumbs, P. Garmes, Ruby Gumbs.
H A.C. Heyer, Albena Henry, Fam. T. Hartog, Victor Henry, Frit Haakmat, Florian Heymans, Ada Hennis, Daniel V. Heyningen, Louis Van Heyningen, E.C. Heyl, G.M. Helder.
I Rafael Ilardo, Marica Ine, Monica Isles.
J C. de Jong-Sikkel, H. de Jager, Maud Jacob.
K Jozef Koeyers, A. Kooren.
L Randolph Lawrence, B. Litenga, Fam. B. Litenga, Gusie Lislie, Millono de Lung, Mr. V. A. Lenderink, R. S. Lont.
M O. May, Nicolasia Molina, Th. Martina, R. v. Mendel, M. A. deMay, Charles Manessa, Swinda Martina, Elic Martina, Edith Maxwell, Ligia Mortis.
O Robert Oleano, Agatha Ottley.
P Edith de Palm, Frank Polanco, H. Pieters, T.C. Paulina, Claudio S. Panneflek, Familie Pomario, A. Pengel.
R Pauline Richardson, Marie Roumon, Fernando Rodrigues.
S P.N. Skipper, Edna Soon, W. M. Syde, Mr. & Mrs. Theodorus Stumpel, A. Sucrys, Mary Sutton, Mary da Santos, Hr. & Mevr. D. Stelder-Lammerse.
T Oscar N. Tromp, Hr. & Mvr. A. Thijssen-Custers, H.G. Tweeboom (3), Damiana Thielman.
V Eduardo Ventu, Mevr. E. Visser-Suyders.
W George Williams, W. Walravens, Edmund Wharton.
X John Xavier.
Y V. Yearwood.

DRUKWERKEN.
B Hr. & Mevr. W. Bernadus, H. J. Baank, Brand, J. Bleeker, R.C. Brouwer, H.W.L.M. van Boxtel, J.F.H. Boddéus, Hr. van Breet, C.T.M. Blokker, V.W. Boekhoudt.
C Samuel Alexander Cadogan(3), Woning Chaudrom, G.A. Croese.
D J.B. v. Dorsten, Martinus Dickens, H.H. Dresselhuys, J.v.d. Dikkenberg, A.J. Dirks(3).
E Fam. Elisabeth.
F Th. J. Fliervoet, H. Felix, Commerce Trade "Far East".
G E.S. Gomperts, B.M. Grijm, Rose George, C.W. v. Gelder.
H P. van Heyningen (3), S.R. Hamud, J. F. Hong-Atien-Tshoi, F. Ch. Th. v.d. Hoeven-Adis, Clayton Haynes, A.C. Heyer, D. 't Hoeve.
J A. de Jager.
K A. Kooren.
L J. Lammens, E.R.K. Linge.
M Garage Montfoort, R.P. Manuela, John Maas.
N R. Narain.
R Vilma Rabelo, E.F. Rach, Rudy Rosa.
S Connie Sterk.
T Toufliek.
V J. de Vries, Dr J.P.J. Versteeg, R. Verseveld.
W. West Indische Mij. voor Vaste Eigendommen N.V.

POSTPAKKETTEN.
B Ivan Belmonte.
T Antonio v. Tijs.

AANGETEKENDE STUKKEN.
A A. Antonius, R. Arindell, Melik E. Abboud.
B Bernardo Berginia, Clifford H. Best.
C P.M. Candelaria, Clement Cyrille.
D Elizabeth Davis, Joaquim Doncker, V.D. Daantje.
F A.C.W. Franser, Johan Eusebio Felesia, G. A. Farrell.
G Bibiandi de Gonzales, A. Gustina.
I Greta Lucia Isa, Lorenzo Isenia.
J Marie V. Joshua.
K M. W. de Koning-Key, G. M. E. Knaap, R. Koeiman.
L Lucas P. Lourens.
M Cornelis M. Martina.
N Amos F. Nita.
O B.J.M. Overgoor.
P Clement Perineau, Elias A. Paris, Sixto Perez, Gilberto Pietersz.
R Joao Rodrigues.
S Natan Shachter, R. Steenbaar, Walter Spencer.
V Nicolaas Teofilo Verhey, J. de Vries, W.A. de Vries.
W Hector C. Walle, B. Welvaart, J. v.d. Woude-Vervoort, Mej. Weterman.

Mens of Wolf?

door A. Rutgers van der Loeff-Basenau

„Jij en ik, Erlof," had zij gezegd, „wij hebben toch eigenlijk ook nog veel, zeker in de ogen van de meeste Russen en van de Polen, want van hen zijn alleen de allerarmsten en berooidsten hier gekomen. Heb je wel eens gezien hoe vrouw Stavsky naar onze koffiemolen kijkt? Het feit alleen dat we een koffiemolen hebben, ook al gebruiken we hem niet meer, stempelt ons in haar ogen tot rijke mensen. We hebben een naaimachine, we hebben nog vorken, lepels, messen, borden en we dekken nog de tafel. Dus we zijn rijk. We hebben bedden en stromend water en gordijnen voor de ramen. Dat maakt ons rijk in de ogen van elke Rus."

„Waarom?"

„Omdat een Rus, die bedden, een eettafel en gordijnen heeft een heel rijke Rus is."

Dat zij nog duizend mark onder de planken van het balkon had verborgen, wist hij niet. Het was de allerlaatste reserve, die alleen mocht dienen in geval van vlucht of transport.

Nu moesten ze alles wat ze nog hun eigendom konden noemen voor een deel verlaten. Met een bang hart droeg Erlof de berg af naar het Russische hospitaal; ze hadden beiden niets anders mee dan hetgeen ze aanhadden en nachtgoed. Alleen de oude Russische ikoon had zij in Erlof's kleine rugzak er bij gepakt. Nog had geen Rus de vingers uitgestoken naar dit mooie oude stuk waaraan voor haar zo veel herinneringen waren verbonden. Toch had zij het nooit verborgen. Als een klein altaar was het geweest daar in die stille donkere hoek, waar onder de Madonna altijd bloemen stonden en waar de ivoorkleurige gezichten van de heilige Moeder en haar Kind geheimzinnig oplichtten.

Nu de Madonna was weggenomen, leek de kamer ontheiligd. De grote kan vol frisse lariks-takken die zij er had achtergelaten, had daar niets aan kunnen verhelpen.

Zij zag er tegen op Erlof onder de gewonden in het hospitaal te brengen. Weliswaar zou hij in de dieetkeuken alleen patiënten zien die konden lopen, maar ook dan waren de verwondingen dikwijls al erg genoeg. Of dokter Julavsky het als een soort van geestelijke vuurproef bedoelde?

Toen zij hem dit na het eerste onderzoek op de man af vroeg, antwoordde hij: „Ja."

„Lichamelijk is hij over het dode punt heen. Hij zal weldra weer kunnen lopen. Doch hoe zijn geest zal reageren weet ik niet. Maar ik geloof dat hij de schok zal verdragen. Deze komt ook niet onverwacht, zoals de vorige. U hebt hem voorbereid."

„U hebt nog niet geantwoord waarom U hem dit wilt laten doormaken? Waarom moet hij in zich opnemen alle beelden van die vreselijke verminkingen, waarom moet zijn geest een pakhuis worden van herinneringen die een mens beter niet kan hebben?"

Julavsky keek haar scherp aan met zijn half dichte, vermoeide ogen. „Omdat hij uw zoon is en omdat U bij hem bent, geloof ik dat hij dit alles zal kunnen verwerken. En áls hij het verwerkt, als hij de uiterst gevoelige, maar tegelijk zo krachtige geest heeft die ik in hem vermoed, dan is het goed. Dan zal ik weten dat hij werkelijk is genezen. — Maar er nog iets anders." Hij stak zijn handen in de zakken van zijn witte jas en aarzelde even voordat hij verder ging. „Het volgend geslacht móét weten wat er is gebeurd, móét beseffen wat er allemaal in een oorlog lichamelijk en geestelijk te gronde gaat. Hij, Erlof, zal een van de groten kunnen worden later, maar hij zal nooit waarachtig groot zijn, als hij niet de diepste indrukken heeft opgedaan."

„U eist en verwacht veel van een kleine jongen, dokter."

Hij keek niet meer naar haar, hij staarde het raam uit. „Ik zal zelf nooit meer iets kunnen doen, ik ben te oud. Mijn zoon zal ook niets kunnen uitrichten, hij aardt naar zijn moeder, hij is zwak en zelfzuchtig." Zij dacht aan die eerste dag waarop zij dokter Julavsky nog had zien kopen met zijn kleine zoon aan de hand en zij kreeg diep medelijden. „Maar Erlof, in hem zie ik iets, in hem zie ik een bouwer voor de toekomst. Nog nooit heeft een kind en bijna nooit een volwassene een zo moeilijke behandeling als de zijne zó doorstaan. Nog nooit heb ik iemand winstpunten zien boeken uit een zo zware nederlaag."

Winstpunten? Bedoelde hij het onuitputtelijke geduld van de jongen? Zijn hardnekkig pogen om blijmoedig te schijnen en een grapje te maken als de tranen hem in de keel zaten? Zijn bezorgdheid om anderen, terwijl hij zichzelf verbeet van de pijn? Had dokter Julavsky ooit gezien hoe hij van het balkon Inez nakeek, wanneer zij 's avonds wegreed in haar lijkwagen, meer dood dan levend?

„Moeder, Inez leeft eigenlijk niet meer, niet hier tenminste. Haar handen zijn meer dood dan de mijne. Ik wou dat ik nu voor haar kon spelen." En hij had vol wroeging naar zijn kleine, verstijfde jongenshanden gekeken.

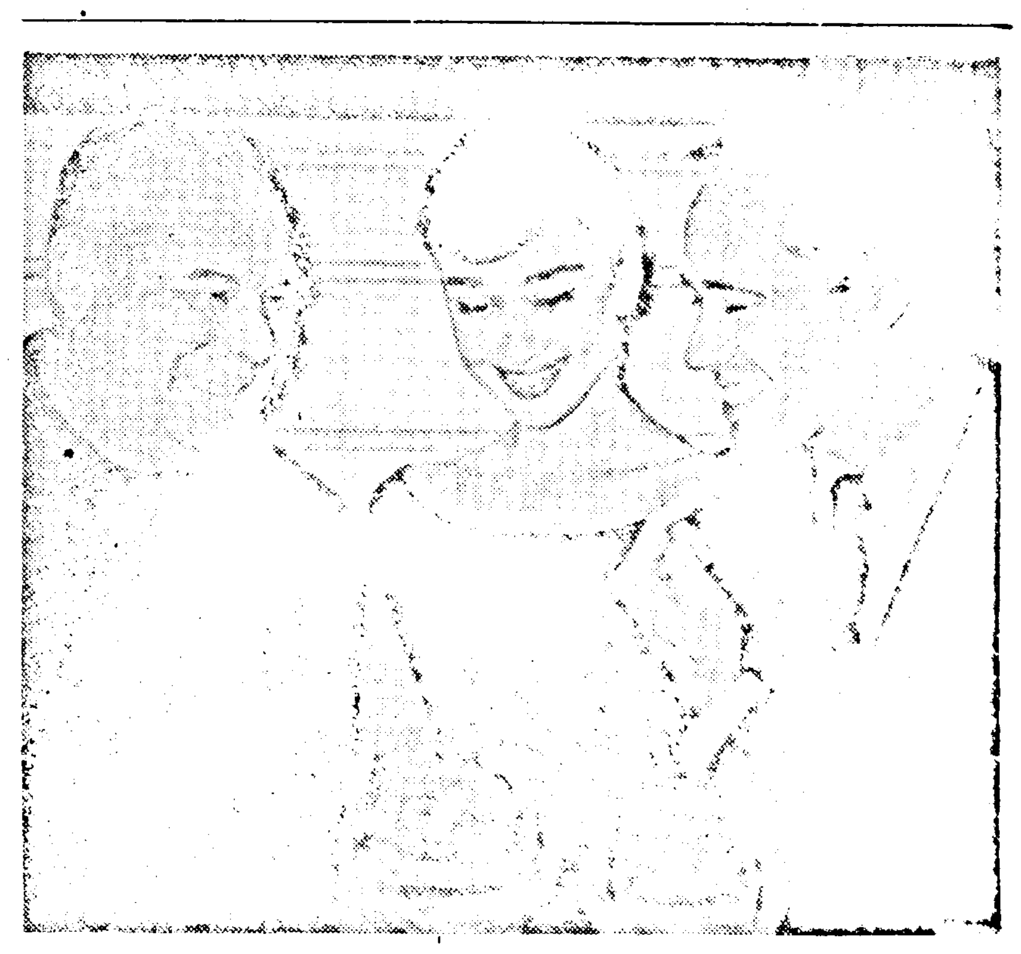
En: „Ik weet het nu, moeder, die mensen daar bij de frambozenstruiken zijn nu allemaal dood, maar eens waren ze levend en ze hadden levend moeten blijven. Dan hadden ze nog alles gezien wat wij nu zien, de wolken en de vogels en zo, en ze hadden niet gezien dat andere mensen hun kwaad wilden doen. Want dat hebben ze toch wel begrepen op het laatste ogenblik en misschien nog wel eerder ook, denk ik. Maar zoals het nu is, heb ik eigenlijk toch meer medelijden met de mensen die hen hebben doodgemaakt en die hen hebben zien vallen en toen wisten: dat hebben wij gedaan. Wat denk je, moeder, zou dát niet nog veel erger zijn? „En met Inez ook, moeder, ik weet zeker dat zij dood gaat. Zij zal het misschien niet eens merken als ze ècht dood gaat. Maar dan zal het veel erger zijn voor de mensen die haar hebben doodgemaakt. Die zullen dan nog altijd aan haar denken en haar ogen voor zich zien. Wat doenze toch met Inez, moeder? Je kunt toch niet doodgaan van alleen maar pianospelen alle nachten?"

„Ze putten haar uit," had zij geantwoord.

Hij was in een paar maanden een paar jaar ouder en rijper geworden, haar Erlof, maar hoe kon dokter Julavsky weten van deze „winstpunten?"

Julavsky steunde met beide handen op zijn bureau en staarde nog steeds uit het raam. „Deze jongen," mompelde hij, „deze jongen, met zijn geestige, bezielde kop en zijn lichtende sterke ogen, hij zal gaan bouwen, ik weet zeker dat hij zal gaan bouwen. Maar hij moet uit de diepte bouwen."

(Wordt vervolgd)

De Bekende Amerikaanse Acteur Mel Ferrer, die een Tournee door Frankrijk maakt in „de Rode Anjelier" onder leiding van Jean Renoir, is met zijn vrouw Audrey Hepburn in Parijs aangekomen. Het beroemde koppel wordt begroet door Jean Renoir.

AMIGOE VAN DE JEUGD

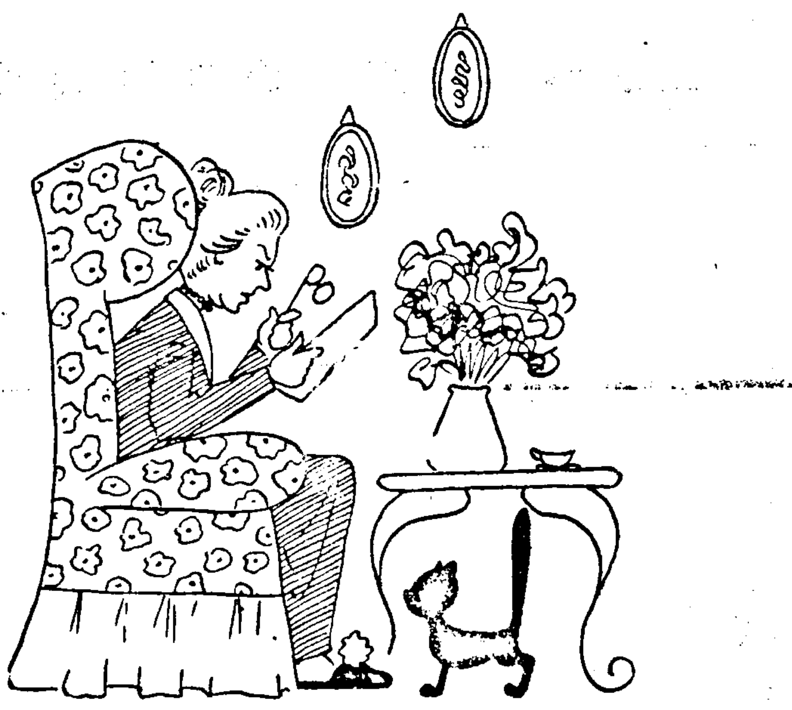
De Verwisselde Brieven

door

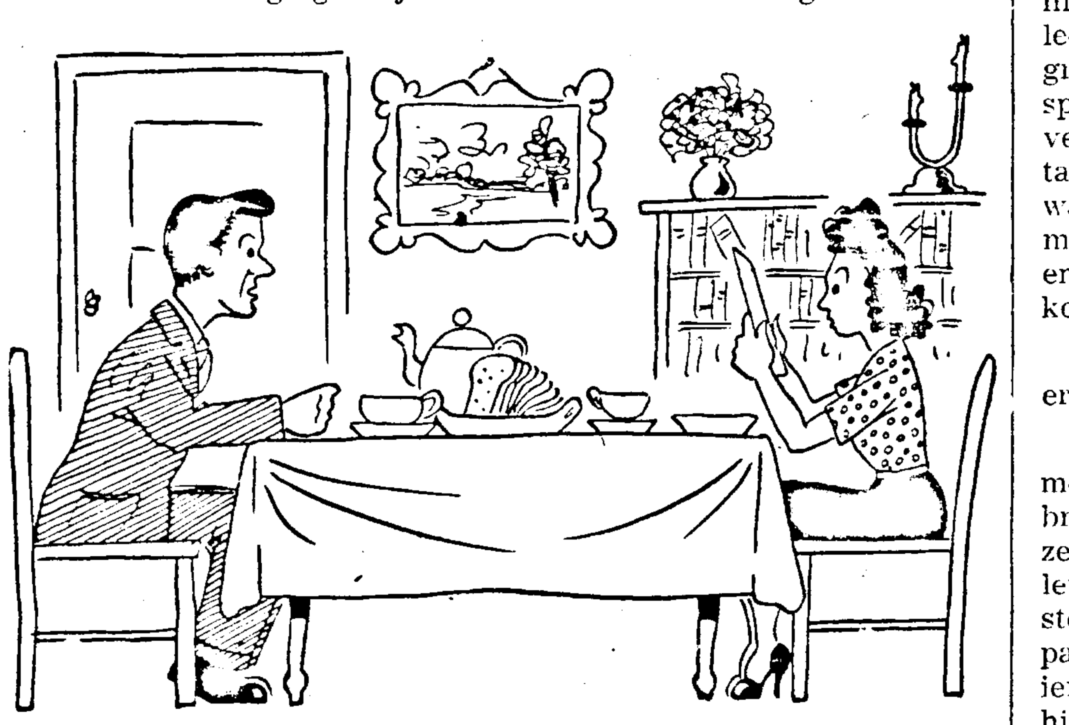
J. TOEBOSCH

Mijnheer en mevrouw Evers zaten aan het ontbijt, toen de post twee brieven bracht. De ene was van een tante van mijnheer in het stadje M.; de andere van een nicht van mevrouw in het dorp G. Beiden schreven, dat ze zaterdag aanstaande gaarne een weekje bij hen zouden komen logeren en vroegen of men hen kon ontvangen. Mijnheer en mevrouw overlegden, wat te doen. Tante en nicht tegelijk ging niet. Wie zouden ze dan nemen? Op het bezoek van tante, een lastig en bemoeiziek mens, waren ze niet bijzonder gesteld. Liever zouden ze mevrouws aardige, vrolijke nicht hebben. Maar.... aan tante hadden ze verplichtingen en ze moesten haar te vriend houden. want ze zat er goed bij en ze hadden nog wat van haar te verwachten. Tante ging dus voor, het kon niet anders.

„Schrijf haar heus maar, dat ze welkom is", zei mijnheer. „En aan Lies, dat ze later maar eens komt."

Even daarna ging mijnheer

naar zijn kantoor. Toen hij tegen het middaguur weer thuis kwam, had mevrouw de brieven klaar en las ze haar man voor.

De eerste luidde aldus:

„Lieve tante Cornelia. Met veel genoegen ontvingen we uw brief. Natuurlijk kunt ge bij ons komen. We zullen dolblij zijn u eens een week hier te hebben en u eens goed te verwennen. De logeerkamer is al voor u klaar. Verder schrijf ik nu maar niets; als ge hier komt, praten we meer. Tot zaterdag dus. Hartelijk gegroet van ons beiden. Uw liefhebbende nicht Dora."

De andere brief was van de volgende inhoud:

„Beste Lies. Je brief ontvangen. Dolgraag zouden we je hier hebben. Maar nu heeft tante Cornelia ook geschreven, dat ze zaterdag wil komen. O, als je eens wist, hoe we er tegen opzien, dat vervelende portret een week in huis te moeten hebben. 't Is een onuitstaanbaar mens. Altijd maar vitten en aanmerkingen maken en alles afkeuren. Zit daar maar mee opgescheept. Maar wat moet je doen? We kunnen haar niet tegen het hoofd stoten en moeten maar „aap wat heb je mooie jongen" spelen. Je komt dus later maar eens. Binnenkort schrijf ik je meer. Met vele groeten, ook van Karel: je liefhebbende nicht Dora."

„Nu, dat klinkt heel anders", zei mijnheer Evers lachend. „Ik zou niet graag hebben, dat tante 't las."

Toen haar man naar zijn kantoor was, nam mevrouw Evers twee enveloppen en schreef de adressen. Juist was ze daarmee klaar, toen ze bezoek kreeg van een kennis, die nogal druk was. Ze deed de brieven dus vlug in de enveloppen, frankeerde die en zond het dienstmeisje er mee naar de bus. Dan konden ze nog juist met de buslichting mee.

Een paar dagen later zaten mijnheer en mevrouw weer aan het ontbijt, toen de post weer twee brieven bracht, een met poststempel M. en een met poststempel G. „Van tante en van Lies", zei mevrouw. „Beiden tegelijk. Dat is ook toevallig. Eerst eens zien, wat tante schrijft."

Ze sneed de enveloppe open en begon te lezen.

„Lieve hemel!" riep ze opeens verschrikt. „Daar heb ik de brieven in de verkeerde enveloppen gedaan! Luister eens: „Waarde neef en nicht. Wees maar gerust. Ge zult van het vervelende portret, dat onuitstaanbare mens, dat altijd vit en alles afkeurt, geen last meer hebben. Ik weet nu precies, hoe jullie over me denken en wat jullie mooie praatjes van vroeger waard zijn. Maar ik weet nu ook, wat ik verder te doen heb. Je lastige tante Cornelia."

Mijnheer en mevrouw keken elkaar enige ogenblikken sprakeloos aan. „Dan heeft Lies zeker de brief voor tante gekregen", zei mevrouw. „Laat eens zien.' De enveloppe werd opengesneden. Er zaten twee stukken in. 't Ene was een kort briefje. 't Luidde: „Beste Dora, Zoëven ontving ik bijgaand schrijven. Ik veronderstel, dat hier een vergissing in 't spel is. Gaarne ontving ik nader bericht. In afwachting, groetende je nicht Lies."

't Bijgaand schrijven was — ieder heeft 't zeker al geraden — de brief voor tante Cornelia....

„Een mooie geschiedenis!" zei mijnheer boos. „Hoe kon je zo dom zijn! Wie doet nu brieven in de enveloppen, zonder ze eerst in te zien?"

„'t Kwam door de haast, toen ik onverwacht bezoek kreeg. 't Spijt me meer dan ik zeggen kan, maar ik kan er ook niets aan doen", zei mevrouw en ze begon te huilen.

„Ja, of je nu al zit te huilen, daar komen we niet verder mee.

't Is nu eenmaal zo en we moeten daarom zien de zaak weer in orde te brengen. Het beste zal zijn, dat je tante een brief schrijft en je verontschuldiging aanbiedt."

Dat vond mevrouw Evers ook en nog dezelfde dag schreef ze een lange mooie brief. Tante moest 't toch niet zo erg opnemen; 't was waarlijk zo kwaad niet gemeend. 't Was eigenlijk alleen voor Lies, die nogal van grappen hield. Ze hadden er nu spijt van en vroegen tante om vergiffenis. Ze hielden veel van tante, die altijd zo goed voor hen was geweest en ze hoopten nu maar, dat ze alles zou vergeten en vergeven en hen spoedig zou komen bezoeken.

De brief werd verzonden, maar er kwam geen antwoord.

Ongeveer een week later kreeg mevrouw Evers bezoek van een broer van haar man, die in dezelfde plaats woonde. Oom Willem, zo werd hij altijd genoemd, stond buitengewoon goed in de pas bij tante Cornelia en was iemand, die gaarne iedereen hielp. Mevrouw vertelde hem eerlijk de hele geschiedenis. Oom Willem keurde hun handelwijze af, maar beloofde bij tante zijn best te zullen doen.

Dat deed hij dan ook, toen hij kort daarna bij tante Cornelia kwam. Maar tante wilde van geen toegeven weten. Wat? Ze zou nog te maken willen hebben met lui, die haar zó beledigd hadden! Dat was zeker de dank voor alles, wat ze voor hen gedaan had. En dan die mooie brief.

Niets dan huichelarij en angst, dat ze later niet van haar zouden erven.... En wat oom Willem ook zei, 't hielp allemaal niets.

Verschillende maanden waren sindsdien verlopen. Mijnheer en mevrouw Evers hadden oprecht spijt van het gebeurde. Ze hadden verkeerd gedaan. Ze waren ondankbaar geweest. Tante had hen flink geholpen in de tijd, dat mijnheer maar een klein salaris had; ze hadden veel aan haar te danken. En ze was toch ook zo kwaad niet. Ze was wel lastig en baasachtig; maar had niet ieder zijn gebreken?

Maar tante Cornelia was intussen ook wat veranderd. Ze vond het vervelend dat ze met neef en nicht Evers overhoop lag. Vroeger hadden ze 't altijd samen zo goed kunnen vinden.

Maar die ongelukkige brief had alles bedorven. Had ze die maar niet in handen gekregen....

Daar kwam op een goede dag oom Willem haar weer bezoeken.

Er werd gepraat over alles en nog wat en nu vertelde tante ook, dat ze een paar weken geleden een ongeluk had gehad. Ze was in het bezit geweest van een stel buitengewoon mooie, heel oude vazen, die al van haar overgrootouders kwamen en die ze voor geen geld zou hebben afgestaan.

Nu was er een van die vazen tot scherven gevallen en een nieuwe scheen nergens te krijgen.

En daar de twee vazen bij elkaar hoorden, had ze aan die ene ook niets. „Ik zou er duizend gulden voor over hebben, als iemand me aan zo'n vaas kon helpen", zei ze.

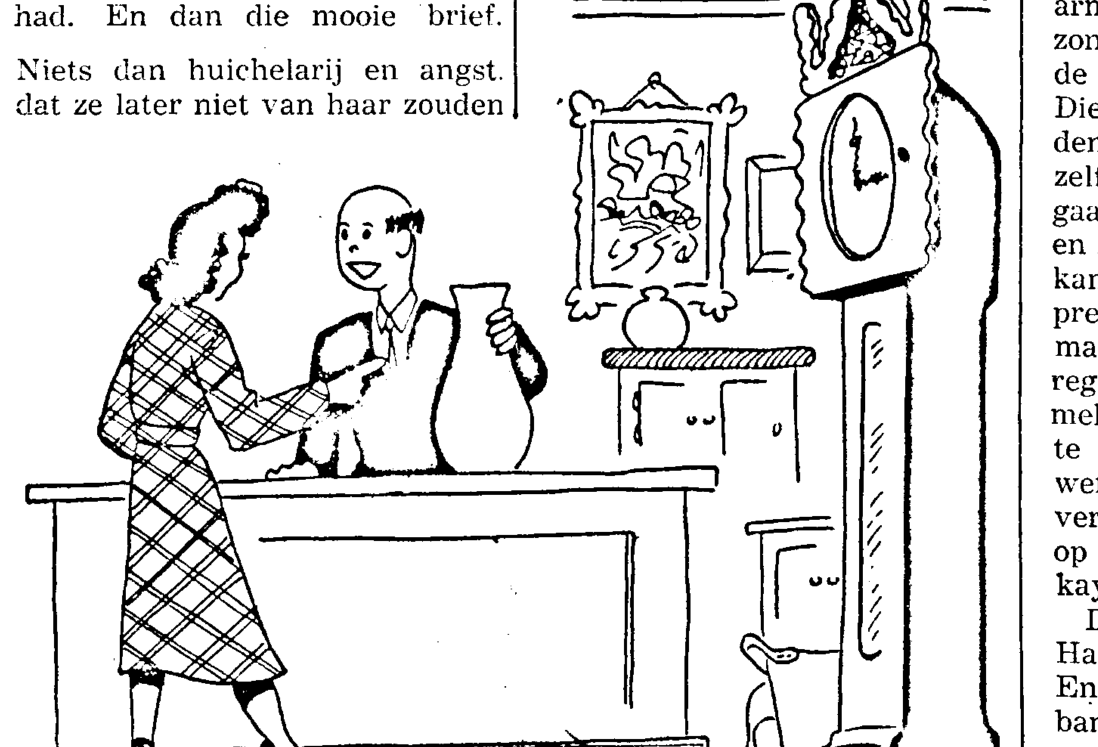
„Ja, tante", zei neef, die de vaas dikwijls genoeg gezien en bewonderd had en precies wist hoe ze er had uitgezien, „dat geloof ik best. Maar 't is een grote vraag, of er in ons hele land nog zo'n vaas te vinden is."

Maar toen hij die avond op weg naar huis weer in de trein zat en over het geval nadacht, viel hem opeens wat in. „Ik zal morgen eens bij Stapel gaan kijken", zei hij bij zichzelf. „Misschien ben ik daar terecht."

Stapel was iemand, die in tweedehands artikelen handelde. In zijn winkel vond men letterlijk van alles, tot de vreemdste dingen toe. 't Kon niet zo gek zijn, werd er gezegd, of Stapel kon je helpen.

De volgende morgen stapte oom Willem de winkel binnen en vroeg, of hij eens mocht rondkijken. „Zeker, mijnheer Evers", zei Stapel, „ga gerust uw gang."

Oom Willem deed zo. Hij ging

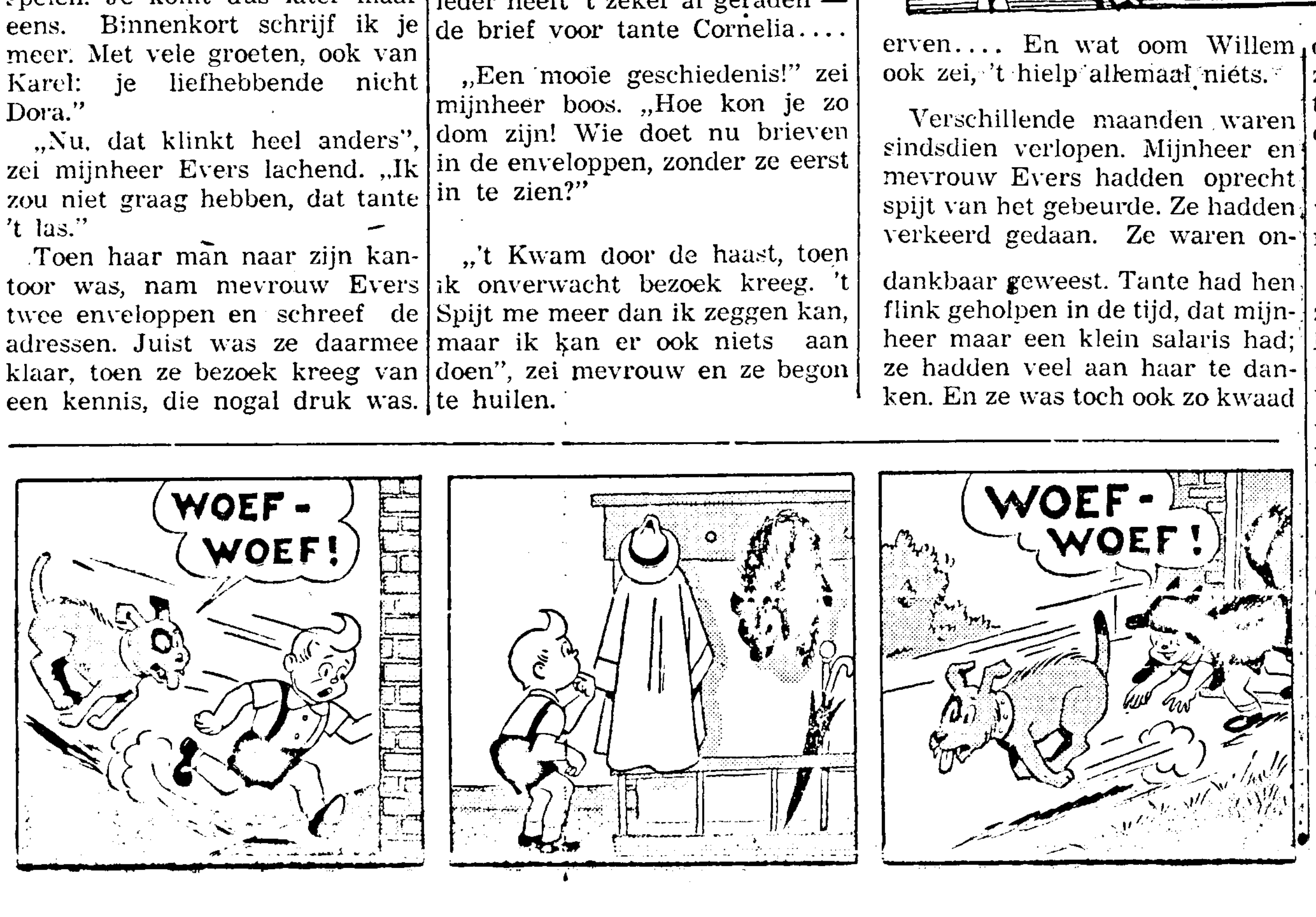

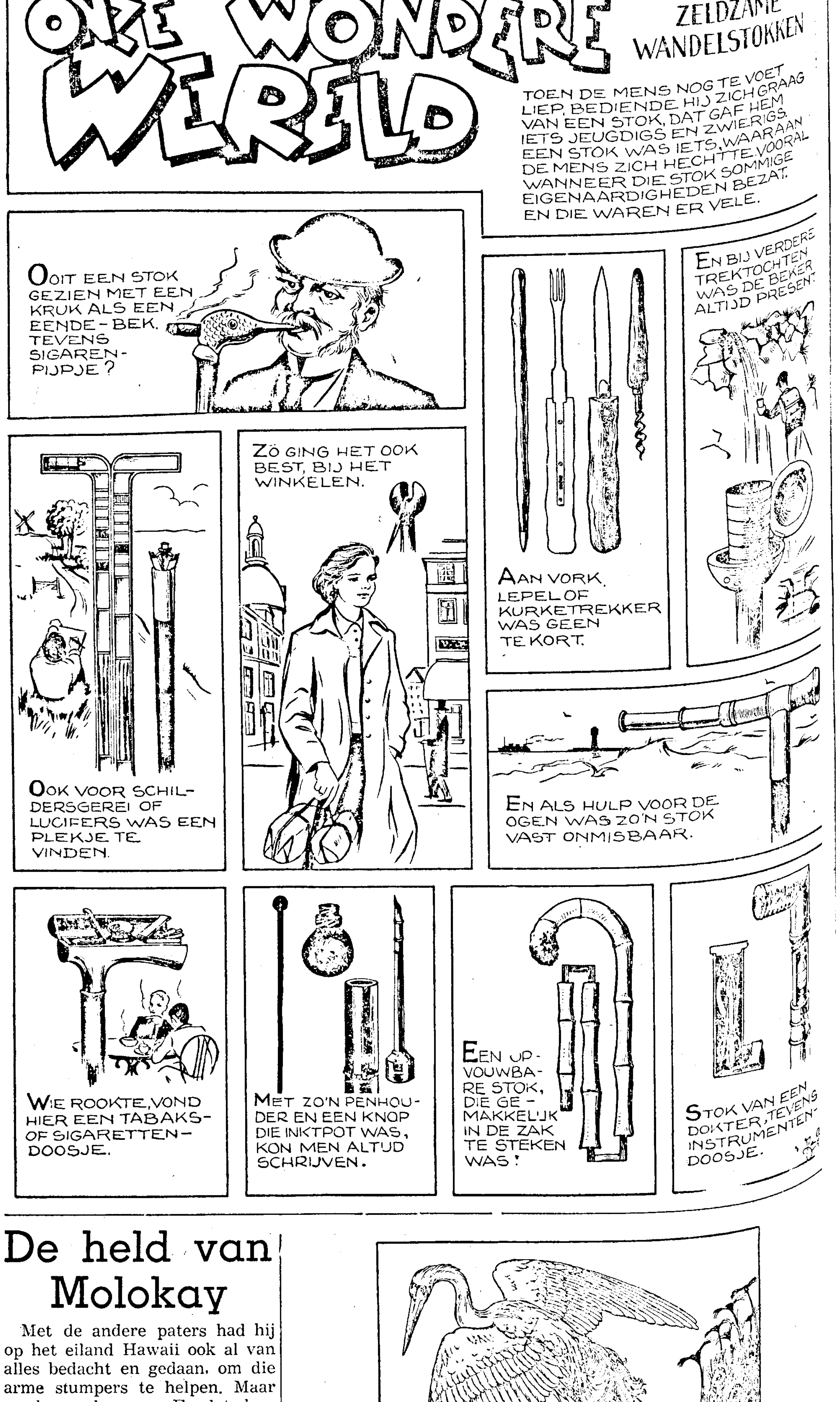
de hele winkel door; hij zocht en zocht en opeens, ja, daar zag hij tussen een hoop rommel de vaas, die hij hebben moest....

„Wilt u die vaas opzijzetten?" vroeg hij. „Er is iemand, die ze misschien kopen zal."

Stapel beloofde, dat hij er voor zou zorgen. En nog geen half uur later was mevrouw Evers in de winkel, en werd na heel wat loven en bieden (Stapel vroeg vijfentwintig gulden, volgens hem een spotprijs!) voor een tientje de eigenares van de vaas.

Hoe 't verder ging, is gauw verteld. Nog dezelfde dag werd de vaas zorgvuldig ingepakt en met een brief er bij, naar M. gezonden. En per kerende post kwam uit M. bericht, dat het pak goed aangekomen was en dat neef en nicht uitgenodigd werden aanstaande Zondag over te komen om met een gezellig feestje, waarbij ook oom Willem zou zijn, de verzoening te vieren.

De held van Molokay

Met de andere paters had hij op het eiland Hawaii ook al van alles bedacht en gedaan, om die arme stumpers te helpen. Maar zonder veel succes. En dat door de schuld van de Kanakken zelf. Die gaven nergens om. die leefden maar raak en deden uit zich zelf niets om de ziekte tegen te gaan of te voorkomen. Gezonden en zieken bleven rustig tussen elkander leven. Het was niet erg prettig, wat er toen gebeurde. maar toen kon het niet anders. De regering besloot namelijk alle melaatsen naar één eiland over te brengen. Alle aangetasten werden dus uit het gewone leven verbannen en bij elkaar gebracht op één plaats: het eiland Molokay.

Dit besluit van de regering van Hawaii was wel verschrikkelijk. En vooral hierom: naar die verbannen zieken werd verder niet omgekeken. De konden bij elkaar nog een paar jaar hun ziek bestaan voortzetten tot eindelijk de dood een eind maakte aan hun ellende.

Natuurlijk trachtten vele melaatse Kanakken zich te verbergen; natuurlijk weigerden vele ouders hun aangetaste kinderen naar Molokay te laten brengen. Maar de regering hield streng toezicht en zonder enig medelijden werden ontdekte melaatsen uit huis en tent weggehaald en naar het verbanningsoord gebracht.

Ja, dat waren omstreeks 1870 treurige toestanden op de Hawaii-eilanden. Zo nu en dan ging er wel eens een pater naar die ongelukkigen, om ze in hun laatste uur bij te staan. Maar wat hielp dat? Er stierven iedere dag melaatsen; iedere dag kwamen er ook weer nieuwe bij. Bovendien kwam er een nieuw besluit van de regering, dat het eiland niet meer bezocht mocht worden. Men was veel te bang, dat bezoekers de melaatsheid mee terug zouden brengen. (Wordt vervolgd)

LEERRIJKE LESSEN

DE PAUW EN DE OOIEVAAR

Een pauw ontmoette eens een ooievaar en hij haastte zich om te gaan pronken. Zo zal ik wel een overweldigende indruk maken, dacht de pauw.

„Kijk eens naar mij," kraste hij, „ik daag je uit zo'n weelde van schitterende veren te laten zien."

„Dat zou wat," spotte de ooievaar.

En met zijn machtige vleugelslag schoot hij 't luchtruim in en van uit de hoogte riep hij naar de pauw:

„Kijk maar eens naar mij. Ik daag je uit mij te volgen. Jij gaat groot op je mooie veren, maar vertel me eens, waartoe dient die pronkerige opschik van je? Kun je me ook vertellen, wat voor nut je van al dat klatergoud hebt?"

Toen zei de pauw niets meer.

Jantje had een heel mooie en heel dure vulpen gekregen en die droeg hij altijd te kijk in zijn borstzakje, maar schrijven deed hij er niet mee. Hij vond het zonde van de pen en...... dàt schrijven ging niet best, want Jantje was niet bepaald van de pientersten.

Keesje had maar een doodgewone pen en zijn penhouder had hij zowat half stukgebeten. Jouter van het nadenken over zijn taalwerk. Maar Keesje schreef er hele blaadjes mee vol en als hij klaar wos stopte hij zijn pen haastig maar weer weg.

„Moet je die pen zien," smaalde Jantje vaak.

Maar toen Keesje schitterend overging en Jantje bleef zitten, keek Keesje even terloops naar die mooie gouden pen in dat borstzakje van Jantje.

„Wat heb je d'r aan?" hoorde ik hem zachtjes fluisteren.

En toen dacht ik aan dat fabeltje van de pauw en de ooievaar.

R.K. Geestelijkheid van ARUBA richt request tot Eilandsraad

Oranjestad. — Het volgende request is door de Geestelijkheid van Aruba verzonden aan de Arubaanse Eilandsraad:

Ondergetekenden, R. K. Geestelijken te Aruba, nemen hierbij de vrijheid zich tot Uw College te wenden met het volgende.

Het is ons bekend dat dd. 12 September 1955 de Gezaghebber van het Eilandgebied Aruba, als Plaatselijk Hoofd van Politie, een schrijven richtte tot Uw College betreffende het „koopvrouwen-toeristen"-probleem op Aruba.

In genoemd schrijven zegt de Gezaghebber o.m.: „Ofschoon er een vermoeden bestaat, dat velen van de thans hier verblijvende „koopvrouwen-toeristen" zich op grote schaal aan prostitutie overgeven, is het voor de politie niet mogelijk dit op te sporen, te bewijzen en daardoor hieraan paal en perk te stellen, aangezien er beslist geen voldoende personeel kan worden vrijgemaakt om de noodzakelijke, veel omvattende, controle uit te oefenen, een controle, die zeer zeker succes zou opleveren. Hiertoe zou een 4-tal agenten van politie moeten worden uitgetrokken. Dit nu is onmogelijk. Als Plaatselijk Hoofd der Politie zou ik het ten zeerste toejuichen indien Uw College bij de Regeringsraad zou willen aandringen op uitbreiding van het politie-corps, teneinde het mij op deze wijze mogelijk te maken dit euvel uit te roeien."

Bezorgd omtrent de toenemende demoralisering te Aruba verzoeken ondergetekenden Uw College dringend zich ten spoedigste betreffende deze materie te wenden tot de Regeringsraad, in de zin als in genoemd schrijven van de Gezaghebber is aangegeven.

Mocht dit reeds zijn geschied, dan zullen ondergetekenden het ten zeerste op prijs stellen indien Uw College tot de Regeringsraad het verzoek richt de uitbreiding van het politie-corps te Aruba zo snel mogelijk te doen geschieden, zodat binnen afzienbare tijd effectieve maatregelen genomen kunnen worden om het zedelijk gevoel van de Arubaanse bevolking te beschermen.

Met verschuldigde eerbied,

J. Burgemeester, Pastoor te Oranjestad.
W. de Haas, Pastoor te San Nicolas.
H. Ph. Gallé, Pastoor te Noord.
L. E. Kranwinkel, Pastoor te Paradera.
J. J. Weenink, Pastoor te Santa Cruz.
J. L. Standenmeijer, Pastoor te Savoneta.
J. R. Grove, Pastoor te Braziel.
C. J. de Valk, Kapelaan te Oranjestad.
W. C. Fick. Kapelaan te Oranjestad.
P. C. Copray. Kapelaan te Oranjestad.
J. Ch. van der Seijs. Kapelaan te Oranjestad.
G. M. Anink. Kapelaan te S. Nicolas.
N. C. Erkamp. Kapelaan te San Nicolas.
C. Penninx. Assistent te S. Nicolas.
J. M. Lensen. Kapelaan te S. Cruz.

Die lichtpalen

San Nicolas. — In de Leliestraat te San Nicolaas botste een personenauto tegen een lichtpaal, waardoor een schade veroorzaakt werd van ƒ 350.—. Er was geen drankinvloed en evenmin waren er persoonlijke ongelukken. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

Van de wal in de sloot

Oranjestad. — Een carioca met 4 inzittenden reed bij de zojuist herstelde drukker bij Piedra Plat in de rooi, doordat het rechter voorwiel achter de wegrand bleef haken en de bestuurder de macht over het stuur verloor. Vier afrakeningspaaltjes werden omver gereden. Van de 4 inzittenden werden er 3 licht gewond. De schade bedroeg ƒ 450, hetgeen een total loss betekende.

Fietser aangereden

Oranjestad. — Op de hoek van de Maria Christinastraat en Irenestraat werd een fietser, de scholier A.H. door een personenauto aangereden, waardoor het rijwiel, totaal vernield en A. aan hoofd en rug gewond werd. Eerste hulp werd op de politiewacht verleend. De motorkap van de auto werd beschadigd. De fietser reed zonder licht en gaf geen voorrang aan het snelverkeer.

Dank aan alle medewerkenden

Oranjestad. — In een rondschrijven richtte de heer J. Koopmans zich tot de ondergetekenden medewerkenden van de Sportmanifestatie tijdens het bezoek van het Koninklijk Paar. Hij schrijft: „Namens het Oranjecomité spreek ik mijn welgemeende dank uit aan allen, die in welke vorm ook, hebben meegewerkt aan het welslagen van de manifestatie, gehouden op de 21ste October ter gelegenheid van het bezoek van H.M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard.

Door onze gemeenschappelijke inspanning is deze avond tot een groot succes geworden. Hare Majesteit sprak dan ook na afloop haar bijzondere waardering uit voor het gebodene en noemde de avond buitengewoon geslaagd.

Ik hoop dat deze Koninklijke woorden vergezeld van de grote dank van het Oranje comité U een genoegdoening zijn voor de vele moeite, die U zich ongetwijfeld heeft moeten getroosten om deze avond te doen slagen."

Allerheiligen was rustige dag

Oranjestad. — De dag van Allerheiligen kenmerkte zich voor zover het Oranjestad betrof, door een grote rust. Het kerkbezoek was groot, alle zaken en kantoren waren gesloten en de Overheidskantoren werkten met slechts enkele mensen. De straten waren als uitgestorven en het was opmerkelijk stiller dan de gewone Zondagen.

Voetbal

Oranjestad. — De gisteravond in het Wilhelmina Stadion gespeelde voetbalwedstrijd Trappers vs. San Nicolas Jrs eindigde in een 7-1 overwinning voor S. Nicolas.

BONAIRE

Coromotokerk wordt ingezegend

Kralendijk. — Van goed ingelichte bron hebben wij vernomen, dat de nieuwe kerk op Zuid-Saliña, op zaterdag 12 november ingezegend zal worden. 's Zondags zal er een plechtige H. Mis opgedragen worden door de Zeer Eerw. Pater Nooyen, pastoor van de nieuwe parochie, geassisteerd door de Zeer Eerw. Pastoors Exler en Volk. Dezelfde dag 's middags om vijf uur zal de wijding plaats vinden van een beeld van de Heilige Maagd van Coromoto, de Patrones van de nieuwe kerk. Naar men ons mededeelt, is dit beeld een geschenk van de Cofradía Coromotana van Curaçao. Een dezer dagen zal pater Nooyen zijn pastorie betrekken.

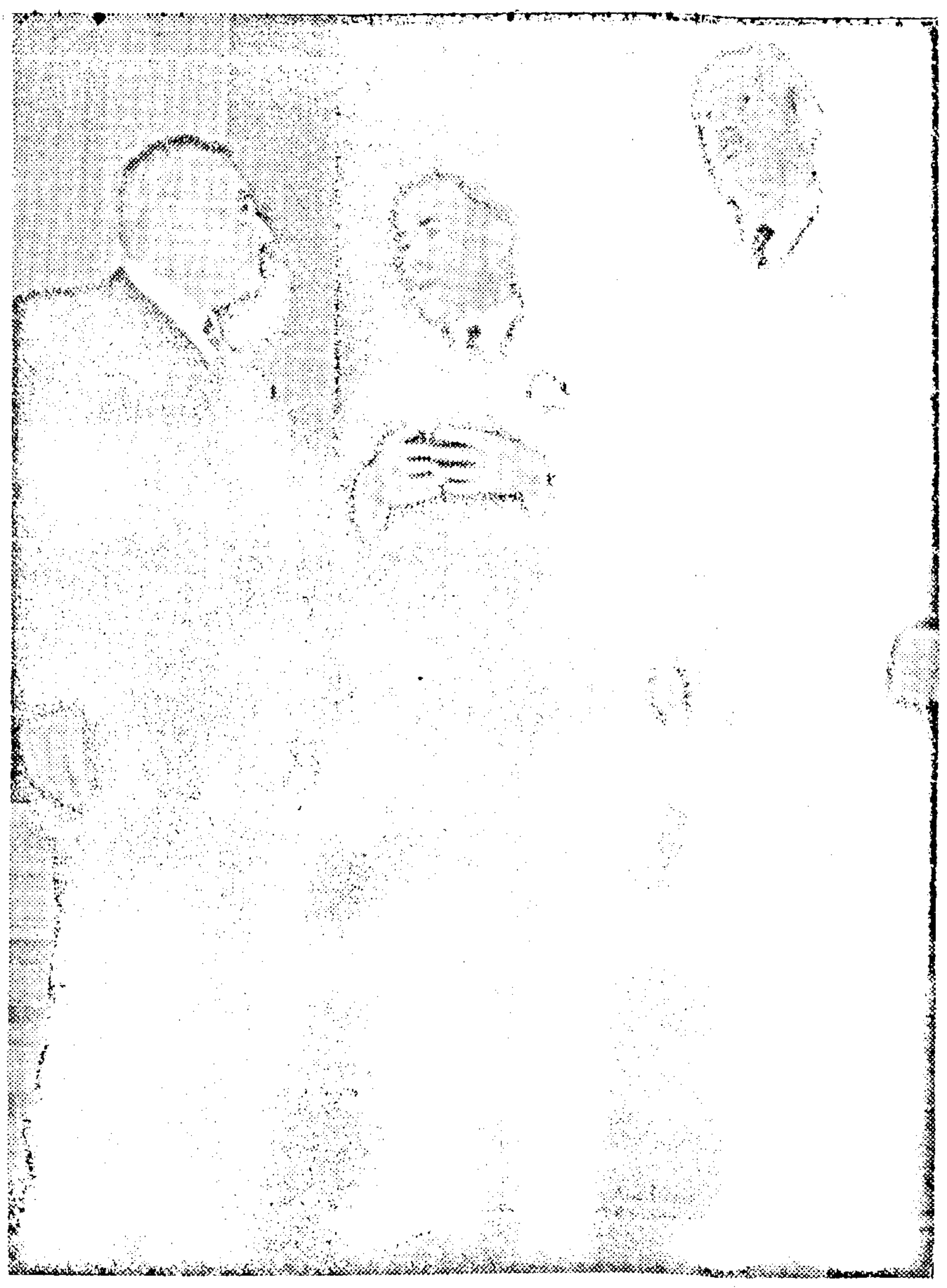
Wanneer komt er verlichting?

Kralendijk. — Onlangs deelde men ons mede, dat de beruchte duiker in de Kerkweg weer een slachtoffer geeist had. Gelukkig was het deze keer een jongeman, die, behalve een paar modderschoenen, geen verdere nadelige gevolgen van zijn val heeft gehad. Maar indien het een oud mens was, zou hij zeker een arm of been gebroken hebben.

Wij nemen de vrijheid de personen, die de zorg voor de straatverlichting op zich hebben, er op te wijzen, dat verlichting aldaar dringend nodig is.

Asfaltering

Kralendijk. — Met vreugde zagen wij, dat het pleintje voor het kantoor van de Landsradiodienst en het stukje voor de Fratersschool geasfalteerd werden. Wij weten wel, dat alles niet tegelijk gebeuren kan, toch zouden wij graag langs deze weg onze wens uitdrukken, dat spoedig ook het pleintje voor de Botica en het huis van de Vroedvrouw geasfalteerd werd.

40 Jaar Hoboïst. Dezer dagen vierde in Den Haag Jaap Stotijn zijn veertig jarig Jubileum als hoboïst van het Residentie Orkest. Foto: Op de receptie werd Jaap Stotijn o.a. ook geluk gewenst door de Engelse gast, dirigent Sir Ad. Boult, terwijl links de directeur Neumark toekijkt.

Koningin en Prins zagen Albina, Moengotapoe, Alkmaar, Leliendaal, Marienburg, Nieuw Amsterdam, Meerzorg en Smalkalden

Maandagnamiddag bezocht de Koningin Albina, het Surinaamse grensplaatsje met Frans Guyana, dat eigenlijk op het ogenblik „dood" is, maar in de twintiger jaren berucht was als smokkelcentrum en bekend als goudvindplaats. Op de weg hiernaar toe werd een kort bezoek gebracht aan de bauxietmijn Ricanau en later werd gestopt bij het Bosnegerdorp Moengotapoe.

Albina is de hoofdstad van het Marowijne-district en ligt aan de rivier met dezelfde naam. De koningin bracht een bezoek aan het militaire kampement en dronk thee ten huize van de districtscommissaris, waar enkele notabelen aan haar werden voorgesteld. Indianen en Bosnegers, die hun woonplaatsen langs de Marowijne hebben, kwamen hun opwachting maken onder leiding van de Indianenkapiteins Ernest en Harry en de Bosnegerkapiteins Lanté en Tikipari. Zij hadden, zoals gebruikelijk, geschenken bij zich, kostelijk, zij het ook wat primitief houtsnijwerk en dergelijke. Ook de schooljeugd van Albina trad aan en zong voor Hare Majesteit enkele liederen.

Omstreeks vijf uur werd uit Albina vertrokken en een uur later was het gezelschap, na een rit door het wooncentrum der Indonesiërs, teruggkeerd in Moengo, waar in Casa Blanca de Koningin recipieerde. Na afloop hiervan vertrok de koningin te voet naar het ms. „Prospector", hartelijk uitgeleide gedaan door de plaatselijke bevolking en de autoriteiten, terwijl in de Cotticapelder een vuurwerk werd afgestoken. Met de „Prospector" werd in de loop van de nacht naar het district Commewijne gevaren, waar men des morgens tegen acht uur ter hoogte van Alkmaar was.

Z.K.H. Prins Bernhard was inmiddels naar Paramaribo teruggekeerd na een gelukkige jacht en had zich in de morgen van Dinsdag naar Marienburg begeven, waar hij zich bij het gezelschap van H.M. voegde. Koningin Juliana had zich per jacht „Oranje" ontscheept en in Alkmaar een bezoek gebracht aan het tehuis voor Hindoestaanse kinderen van de Evangelische Broedergemeente.

Van Alkmaar begaf de koningin zich per auto naar Leliendaal, waar zij een kindertehuis voor Indonesische kinderen, eveneens van de Evangelische Broeder Gemeente, bezocht en waar zij de eerste steen legde voor een nieuw meisjestehuis.

Van Leliendaal ging het naar Marienburg, waar tezamen met Z.K.H. Prins Bernhard een bezoek werd gebracht aan de suikerplantage van de Nederlandse Handel Maatschappij.

Marienburg is een Indonesisch plaatsje en dit kwam heel sterk tot uiting bij het kantoor van de Handel Maatschappij, waar naar gamelanmuziek werd geluisterd. De Koningin, de Prins en het Gevolg bezichtigden de suikerfabriek en bijbehorende gebouwen en lieten toen ten huize van de agent-beheerder van de Nederlandse Handel Maatschappij verschillende functionarissen van het bedrijf aan zich voorstellen.

Van Marienburg ging het naar Nieuw Amsterdam, de hoofdstad van het district Commewijne.

In de woning van de districtscommissaris werden enkele notabelen uit het dorp en de omgeving aan de Vorstelijke personen voorgesteld en later werd een kindercantate ten gehore gebracht, die de Koningin en de Prins staande op het balcon van de woning van de districtscommissaris aanhoorden. Ongeveer een uur duurde dit verblijf in Nieuw Amsterdam en toen ging het weer verder, ditmaal naar Meerzorg, waar een bezoek werd gebracht aan de Hindoe-tempel der Arya Samaj. In tegenwoordigheid van Koningin en Prins werd deze tempel ingewijd. Vijf jaar geleden legde de Prins bij zijn tweede bezoek aan Suriname de eerste steen voor deze tempel.

Rond half een scheepte het gezelschap zich weer in aan boord van het ms. „Prospector" en werd de Suriname-rivier opwaarts bevaren om tegen vier uur te ontschepen bij Smalkalden waar in 1941 de Billiton Bauxiet Maatschappij met de ontginningen begon. Leden van de staf der maatschappij waren ter begroeting en voorlichting aanwezig en per auto ten dele per bedrijfauto, werd het productiebedrijf en de verdere installaties bezichtigd.

Een koele dronk in het clubgebouw van de maatschappij besloot dit bezoek en tegen kwart over zes in de avond was Koningin Juliana weer terug in Paramaribo na deze lange, maar bijzonder interessante reis van twee dagen door het Surinaamse land aan de Oostzijde, waar zo'n belangrijk deel van de welvaart van dit Rijksdeel zijn oorsprong heeft.

Brutale bankroof in Amerika

De Amerikaanse federale recherche (F.B.I.) heeft onlangs bekendgemaakt, dat dieven, die blijkbaar over stalen zenuwen beschikten, erin zijn geslaagd naar schatting 46,500 dollar te stelen uit een safe, die zich bevond in een bijkantoor van de Bank van Nieuw Mexico. Het buitengewone aan deze bankroof is, dat het bijkantoor gelegen is op het uitermate zwaar bewaakte terrein van de militaire basis Sandia, een proefterrein, waar met geheime wapens geëxperimenteerd wordt en waar o.a. het ontstekingsmechanisme voor de atoombommen vervaardigd

Van hun tournee door een deel van Europa hebben Les Paul en Mary Ford 800 manuscripten van liedjes mee naar huis genomen. Daarbij zijn er drie van Max (BB met R) Wonski. Zijn kans in percenten: 1 op 200.

Amigoe-film

(NADRUK VERBODEN)

De Duitse gevangenen in Rusland

Berlijn. — Volgens een uit Rusland teruggekeerde Duitser hebben slechts 17.000 van de 92.000 in Stalingrad gevangen genomen Duitsers de eerste negen maanden van hun gevangenschap in de Sovjet-Unie overleefd. Tegen het einde van de oorlog waren nog slechts 5.000 tot 6.000 Duitsers van deze groep in leven.

Ingrid Bergman gaat optreden in een film van de Franse regisseur Jean Renoir. Het is de eerste maal sinds 1950, dat zij niet geregisseerd wordt door haar (tweede) echtgenoot Roberto Rosselini. De film heet „De rode Anjer", speelt in Parijs 1800 en is het liefdesverhaal van een Amerikaanse generaal en een Parijs meisje.

Parijs. — Te Parijs wordt algemeen aangenomen, dat er tussen Parijs en Bonn opnieuw over de Saarkwestie zal worden onderhandeld nadat er in het omstreden gebied nieuwe verkiezingen zullen zijn gehouden. Deze onderhandelingen, zo neemt men aan, zullen er op gericht zijn de Saar politiek met West-Duitsland te verenigen met inachtneming van Frankrijks economische belangen. Frankrijk voelt zich gerechtigd economische eisen te stellen met het oog op zijn investeringen in Saarland.

HAILE SELASSIE viert heden zilveren Kroningsfeest

's-Gravenhage. — Keizer Haile Selassie de Eerste van Ethiopië viert heden zijn zilveren kroningsfeest. Na de dood van keizerin Zauditu in April 1930 tot keizer uitgeroepen, werd hij namelijk op 2 November van dat jaar tot keizer gekroond.

De stem van het verstand

Prinses Margaret ziet van huwelijk met Townsend af

Snikkende vrouwen in Londense straten

Londen. — Prinses Margaret van Engeland heeft in een verklaring o.a. gezegd: „Ik zou gaarne bekend maken, dat ik heb besloten niet met kolonel Townsend in het huwelijk te treden. Ik ben mij ervan bewust geweest, dat ik een huwelijk zou hebben kunnen sluiten voor de burgerlijke stand, indien ik afstand zou hebben gedaan van mijn erfopvolgingsrechten. Indachtig de leringen van de kerk, volgens welke een christelijk huwelijk onontbindbaar is en bewust van mijn plichten tegenover het gemenebest, heb ik besloten dit vóór alle andere overwegingen te laten gelden.

Ik ben geheel alleen tot dit besluit gekomen, gesterkt door de nimmer aflatende steun en toewijding van kolonel Townsend. Ik ben innig dankbaar voor het medeleven van allen, die steeds voor mijn geluk hebben gebeden."

De verklaring was ondertekend door „Margaret" en gedateerd 31 oktober.

De geruchten over een huwelijk hebben twee jaar geduurd. Ongetwijfeld is Margaret mede door haar onderhoud met de aartsbisschop van Canterbury tot haar besluit gekomen. Deze moet haar mededelen, dat de kerk een huwelijk met een gescheiden man niet kan goedkeuren.

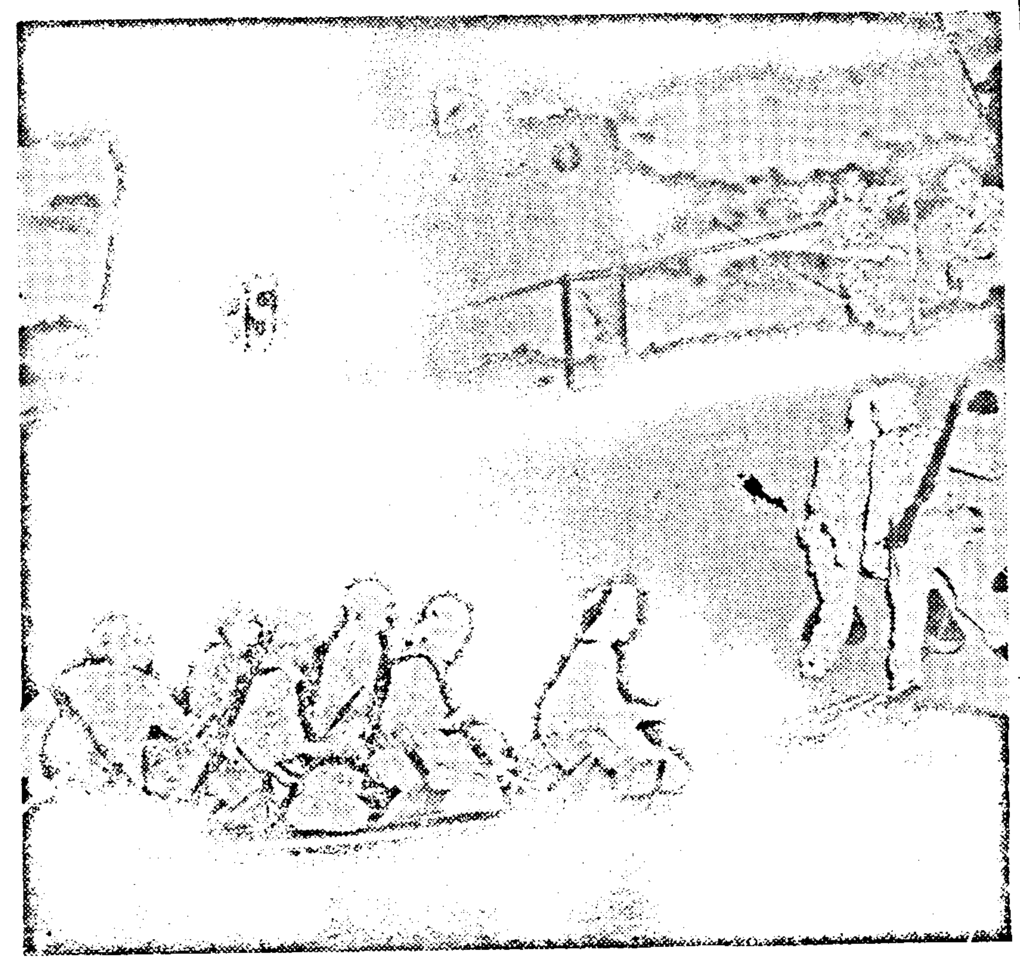
In Britse hofkringen is te verstaan gegeven, dat de prinses de komende week haar officiële taken normaal zal vervullen.

Toen het besluit bekend werd, kon men in Londense straten vrouwen zien snikken.

Bevordering

In kringen van de Britse luchtmacht verwacht men, dat kolonel Townsend spoedig zal worden bevorderd tot air-commodore, een rang ongeveer gelijk aan brigade-generaal. Hij zou dan zijn post van luchtvaart-attaché in Brussel moeten verlaten, daar deze niet in overeenstemming zou zijn met de hoge rang.

Het orgaan van Vaticaanstad „Osservatore Romano" publiceerde vandaag de tekst van de verklaring van prinses Margaret, waarin zij haar besluit aankondigde om niet met kolonel Townsend te trouwen. Het blad noemde deze versklaring een „nobele" boodschap. Het was de eerste keer, dat het blad het onderwerp ter sprake bracht. Overigens had het geen verder commentaar.

Nieuwe training voor de Amerikaanse onderzeeboot-bemanning. Deze nieuwe training wordt in volledige duisternis beoefend om commando's van de onderzeeër af te zetten aan de vijandelijke kust, waar zij inlichtingen moeten zien te krijgen over kustverdedigingen, installaties, enz. Foto: Een gevechtsgroep wordt met een rubberboot van de onderzeeër afgezet om het vijandelijke strand te infiltreren.

Ned. Elftal tegen Noorwegen

's Gravenhage. — Het Nederlands elftal voor de wedstrijd tegen Noorwegen op Zondag 6 November is als volgt samengesteld: doel: De Munck (Fortuna '54); achter: Wiersma (P.S.V.) en Kuys (N.A.C.); midden: Schaap (Gooi), aanvoerder, Van der Hart (Fortuna '54) en Klaassens (V.V.V.); voor: Bosselaar (Feyenoord); De Bruyckere (Willem II), Appel (Fortuna '54), Brusselers (P.S.V.) en Carlier (Fortuna '54). Reserves: Feyt (Willem II), Van Kerkum (Feyenoord), Brooymans (Willem II) en Clavan (Scheveningen Holland Sport).

Van het elftal, dat tegen België speelde, is dus alleen de linkervleugel van de voorhoede gewijzigd. Brooymans en Clavan werden vervangen door Brusselers en Carlier.

De Nederlandse emigratie naar Canada en Australie

's-Gravenhage. — Tot en met het derde kwartaal zijn dit jaar 22.648 Nederlanders naar overzee vertrokken om zich elders een bestaan op te bouwen. Van deze emigranten ging veruit het grootste aantal naar Australië en Canada, landen die respectievelijk 9.884 en 6.170 Nederlanders trokken.

Voor wat Canada betreft betekent dit een flinke achteruitgang vergeleken bij de eerste 9 maanden van het vorige jaar toen het 1.4979 Nederlandse emigranten ontving; de belangstelling voor Australië stijgt echter — naar dat land vertrokken tot en met het derde kwartaal 1954, 8.111 Nederlandse emigranten. Deze zelfde tendenz blijkt ook uit de cijfers van de aanmeldingen voor emigratie. Aangemeld hebben zich de eerste 9 maanden voor emigratie naar Canada en Australië respectievelijk 15.483 en 16.475 mensen. Voor 1955 bedragen deze cijfers 7.017 en 19.723. Het totaal der aanmeldingen tot en met het derde kwartaal is voor 1954 en 1955 respectievelijk 37.518 en 40.844.

Het Gelderse platteland blijkt [illegible]genoeg geen belangstelling meer te koesteren voor emigratie. Het aantal aanmeldingen is dan ook zeer gering, behoudens in de stedelijke centra Apeldoorn, Arnhem en Nijmegen. Australië trekt ook hier de meeste belangstelling. Van de in totaal 661 geëmigreerden uit Gelderland gedurende het derde kwartaal dit jaar zijn er namelijk 348 naar Australië gegaan, voorts 148 naar Canada, 91 naar Zuid-Afrika, 42 naar Amerika en 21 naar Nieuw-Zeeland.

Beroep van COPPI verworpen

Turijn. — Het hof van appel te Turijn heeft het beroep van de Italiaanse wielrenner, Fausto Coppi, tegen een hem opgelegde voorwaardelijke gevangenisstraf van 2 maanden verworpen. Hij was hiertoe veroordeeld wegens het verlaten van zijn gezin.

Het hof bevestigde tevens een voorwaardelijke gevangenisstraf van 3 maanden voor Giulia Locatelli, de „Dame in het wit", welke straf haar was opgelegd omdat zij haar verplichtingen jegens haar gezin niet was nagekomen.

De advocaten van beiden hebben verklaard, dat zij bij het hoge gerechtshof in beroep zullen gaan tegen het arrest van het hof van appel.

Geneve blijft zonder resultaat

Genève. — Met practisch geen kansen op enig resultaat hebben de ministers der Grote Vier te Genève vandaag hun onderhandelingen over Europa en Duitsland voortgezet. De besprekingen over de Europese veiligheid bleven steken, daar de Russische minister tot dusver geweigerd heeft zijn voorstellen voor het Duitse probleem ter tafel te brengen en al zijn plannen op de verdeling van het land baseerde. De Westelijke wensen de Europese veiligheid niet los van het Duitse vraagstuk te behandelen. Zij wachten thans af, of Molotov vandaag eindelijk met zijn lang beloofde voorstellen voor de dag zal komen. Doch ook wanneer dit het geval zou zijn, dan nog worden de kansen op een vruchtbare voortzetting der discussies over de veiligheid van Europa minimaal geacht.

Afghanistan wil Russische wapens kopen

Cairo. — De Afghaanse ambassadeur in Cairo heeft verklaard, dat zijn land Russische wapens zal trachten te kopen, indien het Westen niet wil leceren. Afghanistan had Engeland en de Verenigde Staten om levering van moderne wapens verzocht. "Wij zijn vrij om waar ook wapens te kopen en ons land te verdedigen, vooral omdat Pakistan ons voortdurend bedreigt", aldus de ambassadeur.

Overstromingen in Spanje en Marokko eisen mensenlevens

Madrid. — Te Malaga, in Zuid-Spanje, hebben zich overstromingen voorgedaan, waardoor duizend huizen werden beschadigd en drie personen het leven verloren. De spoorverbindingen tussen Malaga en Madrid werden door het overstromingswater verbroken. De watersnood ontstond door zware regenval, die de rivier de Guadalhorce buiten haar oevers deed treden. De overheid organiseert een hulpactie voor de mensen, die geen onderdak hebben.

In het plaatsje Settat, ten Zuiden van Casablanca in Marokko, zijn tenminste zes Marokkanen omgekomen door watersnood, die het gevolg was van een plotselinge regenbui. De politie vreest, dat meer lijken zullen worden gevonden in het water, dat de stegen en straten van de stad tot een hoogte van ruim een meter blank zette. De Oued Boumossa, een klein stroompje, dat het grootste deel van het jaar droog is, werd een machtige stroom en trad door de hevige regenval buiten haar oevers. De schade aan eigendommen is, naar verluidt, aanzienlijk. Generaal André Franchi, de Franse militaire bevelhebber te Casablanca, heeft zich vroeg naar het getroffen plaatsje begeven.

Dulles sprak met Franco

Madrid. — Dulles sprak bijna twee uur met Franco over internationale kwesties. Aan het onderhoud werd o.a. deelgenomen door Artajo, de Spaanse minister van buitenlandse zaken, en Livingstone Merchant, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken. Bij zijn aankomst te Madrid zeide Dulles, dat zijn bezoek aan manifestatie is van het begrip, dat tussen beide landen heerst. Hij hoopte, dat het de goede betrekkingen zou bevorderen.

In Franse kringen te Geneve is gezegd, dat Dulles ook de Marokkaanse crisis met Franco zou bespreken en Franco zou vragen mee te werken aan het herstel van de rust in Marokko.

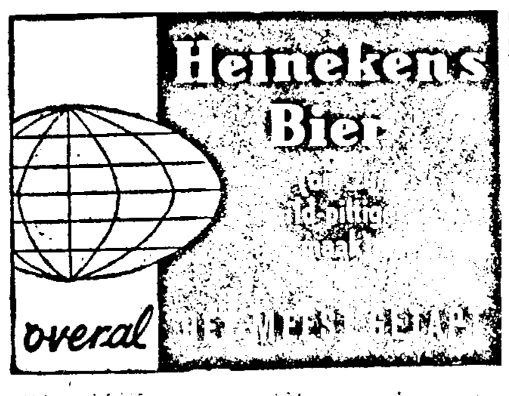
Studie naar verkoop praktijken in Amerikaanse auto-industrie

Washington. — Teneinde een onderzoek in te stellen naar de verkooppractijken van de auto-industrie, zal een subcommissie van de Amerikaanse Senaat een studie beginnen naar General Motors, het grootste autoconcern ter wereld. De voorzitter der commissie deelde mede, dat de commissie zich zal bepalen tot een studie en niet tot een direct onderzoek.

Vliegtuig in Verenigde Staten neergestort

Plattesville. — Bij Plattesville in de Amerikaanse staat Colorado is een vliegtuig van de United Airlines neergestort. Alle 38 passagiers en de vijf leden der bemanning zijn omgekomen. Het wrak is uitgebrand en de wrakstukken liggen over een groot gebied verspreid. Het toestel was op weg van Denver naar Portland.

Cinemascope is thans ingevoerd in 14.000 theaters over de gehele wereld. En iedere dag komen er nog bij.

Het herstel van de Amerik. buitenl. handel

New York. — Volgens het zo juist gepubliceerde maandoverzicht van de Chase Manhattan Bank heeft de Amerikaanse buitenlandse handel zich buitengewoon goed hersteld van zijn inzinking in 1953/54. In de eerste helft van 1955 zijn volgens het overzicht de verkopen naar Europa met 30 procent toegenomen. De export naar Canada vermeerderde met 9 procent. In de export naar Latijns-Amerika en het Verre Oosten kwam weinig verandering. Het grootste doel van de toeneming betrof de export van metalen, machinerieën en voertuigen, alsmede die van kolen en chemicaliën. De staalverschepingen naar Europa zijn twee en een half maal zo groot geworden en die van kolen anderhalf maal zo groot.

Wat invoer betreft, kwamen de voornaamste toenemingen voor bij petroleum, textiel, papier en pulp, rubber en machinerieën. De invoer van voedsel nam af.

Stabilisatiefonds in Argentinië

Buenos Aires. — In Argentinië is een nieuw stabilisatiefonds opgericht, dat de naam financieel herstelfonds zal dragen. Het geld, dat beschikbaar komt voor grote exportopbrengsten van sommige artikelen, zal gebruikt worden ter compensering van de verhoging, die de prijzen van bepaalde importartikelen door de devaluatie hebben ondergaan. Talrijke bilaterale handelsovereenkomsten zullen zorgvuldig worden onderzocht en het wordt mogelijk geacht, dat het bilateralisme wordt vervangen door multilaterale regeringen.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

156. Met een onbewogen gezicht staart Kohorr voor zich uit. Hij heeft de hele nacht geen oog dichtgedaan. Met taai geduld heeft hij keer op keer getracht zijn knellende boeien los te werken. Zijn polsen en handen zijn stijf en pijnlijk van de inspanning, doch het is alles vergeefs geweest. De Nomade koestert geen enkele twijfel over het lot, dat hem te wachten staat, wanneer hij eenmaal aan Tsacha overgeleverd is. Doch met de berusting van een dier kan hij slechts vaststellen, dat hij machteloos is, volkomen machteloos. Eensklaps verstijft hij. He koude lemmet van een mes glijdt langs zijn handen en het volgende ogenblik vallen de knellende banden omlaag. Hij wil opspringen, doch een nauw hoorbare stem sist, „Wacht op het mes." Hij knikt onmerkbaar en blijft roerloos in dezelfde houding zitten. Een zwak geritsel achter hem verraadt, dat zijn geheimzinnige redder onderweg is naar de andere gevangenen. Na een scherpe blik op de sluimerende wachter gluurt hij naar Halfra, die evenals Orm en de anderen in een diepe slaap is. Iedere spier van zijn lichaam is gespannen. Mochten zij zich verraden, dan moet hij ingrijpen, voor de wachter alarm slaat. Het zweet staat Kohorr op het voorhoofd en de spanning is haast ondraaglijk. Met 'n rochelend gesnuif ontwaakt heer Halfra. Verbaasd knippert hij met de ogen. Wat is dit nu? Te deksel, heeft iemand zijn touwen doorgesneden? Hij staart schaapachtig naar de wachter, die opgeschrikt door de vreemde geluiden, met een slaperig oog naar hem loert. „Is er wat?" snauwt de Nomade achterdochtig. Halfra staart loom naar zijn voeten. „M-muggen," mompelt hij dan haastig, terwijl er wanhoop in zijn stem ligt. „Ik kan ze niet wegjagen." De schildwacht grijnst lodderig en het duurt niet lang of zijn hoofd zakt weer op zij. Een diepe gespannen stilte daalt over de kampplaats. Kohorr laat geen oog meer van de gestalte bij het vuur af. Na wat hem een eeuwigheid toeschijnt, hoort hij weer de stem van zijn onbekende redder. „Het mes is het teken." Kohorr voelt het heft van een korte dolk in zijn hand en snel glijden zijn ogen langs de andere gevangenen. Hier en daar knikt er een haast onmerkbaar. Dan springt de Nomade lenig als een kat op, heft zijn hand en het volgende ogenblik flitst het koude staal onfeilbaar het doel tegemoet.